Hayat

No. 110
14 KASIM 1958
125 KURUŞ

Bu sayıda :

Renkli fotoğraflarla
TÜRK KIBRIS

MUALLÂ MUKADDER

ÜZÜLMEYİN!

Kocanız, evvelden haber vermeden kalabalık bir arkadaş gurubunu beraberinde yemeğe getirebilir. Bu sürpriz yüzünden sakın heyecanlanmayın.

Çünkü «TAMEK» hazır yemeklerile nefis bir sofrayı tam saatinde hazırlıyarak misafirlerinizi en mutena şekilde ağırlıyabilirsiniz.

TAMEK KONSERVELERİ

Daima En Üstün

JET REKLÂM-GALİP

AVA GARDNER

M. G. M.'in sihirli sinema yıldızı diyor ki:

"Ben, LÜKS tuvalet sabununu kullanırım"

Dünyanın en güzel kadını da bilir ki bir kadın için en kıymetli varlık temiz bir tendir. Sinema yıldızlarından onda dokuzu da, günlük tuvaletleri için, sâf ve lâtif olan LÜKS tuvalet sabununa güvenirler. İyi bir tuvalet sabunu olan LÜKS'ün tonik tesirile cildlerinin tamamen şeffaf kaldığını, lâtif ve hoş bir revnak peyda ettiğini bilirler.

Daima LÜKS tuvalet sabununu kullanınız. Temiz ve güzel bir tene sahip olursunuz. Bu güzellik sabununun enfes kokusunu çok beğeneceksiniz.

2120 sinema yıldızının tercih ettiği güzellik sabunu

LT. 731

Hayat

Kıbrıs'tan bir çehre
GÜLTEN DANA
Kıbrıs Müftüsünün gelini
(Fotoğraf : Suavi Sonar)

HAFTALIK MECMUA

YIL : 3 CİLT : 5 SAYI : 110

SAHİBİ : Şevket RADO
NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
YAZI İŞLERİNİ FİİLEN İDARE EDEN MESUL MÜDÜR :
İbrahim ÇAMLI
REDAKSİYON :
Sadun ALTUNA
Hikmet ANDAÇ
RESİM ve BAŞLIKLAR :
Firuz AŞKIN, Ayhan ERER
FOTOĞRAFLAR :
FOTO HAYAT (Hususi Servis) - M. Sürenkök (Ankara) Turizm Fotoğraf Aj. (İzmir) Associated Press - United Press - Keystone - T. Haberler Ajansı - Ajans Ekspres.
TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Mehaz göstermek suretiyle dahi alınamaz. Mecmuamıza gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.
İDARE YERİ :
Divanyolu, Klodfarer Caddesi No. 7, İstanbul. Tel : 27 34 56
DİZİLDİĞİ YER :
Doğan Kardeş Yayınları Anonim Şirketi Basımevi - İst.
BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - İstanbul.
İLÂNLAR :
Türk Basın Birliği Resmi İlânlar Limited Ortaklığ'ından verilen ve tekniğimize uygun olarak hazırlanmış her türlü ilân alınır.
ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.
Yabancı memleketler için
(âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
HAYAT Mecmuası yabancı memleketlerde Dolar olarak 15 Cent'e, İngiliz Lirası olarak 1 Shilling'e veya bunların karşılığı olan fiatla satılır. Abone olmak isteyenler yukarıda yazılı Dolar veya İngiliz Lirasını T. C. Merkez Bankası vasıtasiyle adresimize gönderdikleri takdirde mecmualarını muntazaman alırlar. Uçakla gönderilecek abonelerden uçak posta masrafı ayrıca tahsil edilir.

YAHYA KEMAL

Hayatının son on dokuz senesinde Park Otel'in küçük bir odası onun evi oldu. Bu odada ömür sürdü, gene bu odada son şiirlerini yazdı. Size büyük şairin günlük hayatını, bunun mühim bir parçası olan bu odanın dekoru içinde anlatıyoruz.

Yahya Kemal'in Park Otel'deki odasında çekilen yukarıdaki fotoğraf, şairin son resimlerinden biridir. Bu dâhi sanatçı, cenazesi eller üstünde toprağa verilinceye kadar, topu topu on metrekarelik bu küçücük odada mütevazı bir şekilde yaşadı. Bu odada şimdi, yıllar yılı üzerine oturarak batan güneşin Üsküdar'daki aksini seyrettiği hasır koltuğu ve geride bıraktığı kitapları ile birkaç parça giyim eşyası kalmıştır.

YAHYA KEMAL

Gelecek Sayıda:

Orta sahifelerimizde büyük şairin tablo halinde bir portresi ile sanat anlayışı ve şiiri hakkında kendi ağzından Şevket Rado'nun derlediği notları bulacaksınız.

10 ekim 1958 cuma günü saat 6.30 da Park Otel'in 165 numaralı odasının zili çaldı. Servis şefi Dursun içeriye girdi: «Buyurun Yahya Kemal Bey» dedi, «bir emriniz mi var?»

Yahya Kemal yatağından doğruldu: «İki gözüm Dursun» dedi «şu perdeyi aç, Üsküdar'ı bir defa göreyim. Sonra kahvaltımı getir!...» Beş dakika sonra, içinde sütlü kahve, beyaz peynir, kızarmış ekmek bulunan kahvaltı tepsisi masanın üzerine konulmuştu. Yahya Kemal Üsküdar'ı seyrederek kahvaltısını yaptı. Dursun'u yeniden çağırdı: «Evlâdım» dedi, «şu Hamparsum'la Madam Fifi'yi çağır da, eşyaları toplayalım. Doktorlar tedaviye ihtiyacım olduğunu söylediler.»

Eşyalar toplanırken Yahya Kemal büyük bir bavulu göstererek: «En kıymetli eşyalarımı bu bavula sakla-yın» dedi. Dursun gardrobun çekmecesinde bulduğu yabancı devlet başkanlarının, derneklerin büyük şaire verdikleri nişanları bu büyük bavula koymak istedi. Fakat Şair: «Hayır onlar değil, şu dolaptakiler» diyerek itiraz etti. Büyük bavulun içine iki eski ayakkabı, iki eski ceket, bir terlik teki, 12 bozuk cakmak, 3 kırık cep saati, boş reçel, kakao kutuları, ilâç şişeleri, mektuplar, gazeteler, kâğıt parçaları konuldu. Yahya Kemal bavulu kilitledi. Anahtarı bir kâğıda sararak cebine koydu.

Gardrobun üst rafından büyük boyda bir fotoğraf çıkmıştı. Bu fesli bir delikanlının fotoğrafıydı. Yahya Kemal gençlik fotoğrafını Madam Fifi'nin elinden aldı, uzun uzun baktı: «Hey gidi günler hey!...» dedi. Fotoğrafı yine gardrobun rafına koydu. Yatağının üzerine oturdu. İki arkadaşına telefon etti. Dursun'a ikinci defa kahvaltı getirmesini söyledi. İki şişe de maden suyu içti. Gardropta asılı duran ceketleri ile pantolonları birbirine uymıyan 12 elbisenin en yenisini seçti, bir gün önce kolalattığı gömleğini giydi. Pardesüsünü aldı, 165 numaralı odadan çıktı. Muhasebeye uğradı. 10 günlük hesabının çıkarılmasını istedi. 1950 numaralı faturadaki hesap 255 lira 45 kuruştu. Hesabın 194 lira 65 kuruşunu ödedi:

— Geri kalan 60 lira 80 kuruşu dönüşte öderim. 20 gün sonra döneceğim... dedi.

■

Yahya Kemal Beyatlı, Park Otel'in 165 numaralı odasına 19 yıl önce bir ekim günü gelmişti. 19 yıl bu odada tek başına yaşadı. Elçi olduğu, mebus seçildiği yıllarda bu odayı birkaç aylığına boşaltıyor, sonra yine dönüyordu. Büyük şairin günlük hayatı bu oda içinde şöyle geçiyordu: Her sabah 6.30 da uyanırdı. İlk işi zili çalmak, kahvaltı istemekti. Sabahları sütlü kahve içer, kızarmış ekmek yerdi. Sonra gündelik gazeteleri okurdu. Yeni çıkan şiir dergilerini de dikkatle takibederdi. Kendisinden bahseden gazeteleri, şiir dergilerini saklardı. Şiir yollıyan genç şairlerin mektuplarını da atmazdı. Saat 9 da yatağından kalkar, aynanın karşısına geçer, tıraş olurdu. Bir müddet eski kahverengi ropdöşambrı ile odanın içinde dolaşır, saat 11 e doğru yatağının üzerine oturarak şiir yazardı. Öğle yemeği için ya otelin lokantasına iner, ya da Abdullah Efendi'ye giderdi. Yemekte bir bütün tavuk, üç porsiyon pilâv yerdi. 13.30 da yine odasına döner, öğle uykusuna yatardı.

Akşam yemeğini çoğu zaman odasına getirtirdi. Doktorların itirazına rağmen her akşam bir 395 kuruşluk Yeniraki içerdi. Turşu, midye dolması, fırında pastırma, lebleb başmezeleriydi. İçerken radyoyu açar, atatürk şarkılar dinlerdi. Münir Nurettin ile Safiye'nin seslerini çok

ŞAİRİN ŞAPKALARI — Büyük şairin 6 tane şapkası vardı. Çoğu koyu renkli resmî şapkalardı. Yazın giydiği hasır şapkasına bir tüy takardı.

SEYAHAT BAVULLARI — Üstad Yahya Kemal, kıymetli eşyalarını bu üç bavula saklayarak hastaneye gitmişti. Avrupa seyahatlerine de bu üç bavuluyla çıkardı. Gemiyle seyahati severdi. Ancak, «Sessiz Gemi» ye binerken bavulları yanına alamadı.

165 NUMARALI ODA — Park Otel'in bu odası 19 yıllık bir hayatın hâtıralariyle doluydu. Çalışma masasının üzerinde okuduğu son iki kitap, «La Profession Parlementaire» ile «Ahmet Haşim'in şiirleri» kalmıştı. Karyolasının ayak ucunda ise ayakkabıları, terlikleri, mestleri bulunuyordu. Bu ayakkabılar, terlikler, mestler artık sahipsiz kalmıştı. Büyük şair «mest» siz bir yolculuğa çıkmıştı.

Yanmış Demirci'den

1950 yılının 25 ağustos cuma günü, Manisa'nın Demirci kasabası için bir felâket günü olmuş, saat 9.40 ta başlıyan ve kısa zamanda kasabayı saran yangın ancak gecenin 1.30 unda söndürülebilmişti. Bu esnada 434 ev, 140 dükkân, 700 den fazla halı tezgâhı ve ambarlardaki zahire mahvolmuş, 1722 kişi de sokakta kalmıştı. Yukarıda yangından sonraki Demirci görülmektedir...

beğenirdi. Günde iki paket Birinci sigarası içerdi. Paltosu iki defa ters yüz edilmişti. Malı çok kıymetliydi. Bir çöpünü atarken bile düşünürdü. Kırık çakmakları, bozuk saatleri bavulda; kırık kalemleri, düğmeleri ilâç kutularında saklardı. Buna rağmen çöp kutusu her gün dolardı. Ancak, çöpler atılırken mani olur, «Belki lüzumlu birşey atarız» diyerek, otururr çöp sepetindeki kâğıtları yeniden gözden geçirirdi. Böylece bir sepet dolusu kâğıt yarıya inerdi. Aylık geliri 1500 - 2000 lira arasındaydı. Otele ayda 700 - 800 lira öderdi.

Arkadaşları büyük şairin odasına sık sık gelirlerdi. Yine de yalnızlıktan şikâyetçiydi. Bir gün Dursun'u karşısına almış, «evlen» demişti. «Ben evlenmedim, yalnızlığın acısını hâlâ çekiyorum». Sonra bir şiir okumuştu. Dursun, bu beyiti 2 kasım günü gazetelerde görmüştü :

«Ölmek kaderde var, yaşayıp köhnemek hazin,
Buna çare yok mudur, ya Rabbülâlemin»

Park Otel'in 165 numaralı odasını bugün yine şairin arkadaşları ziyaret ediyor. Odada bütün hâtıralar, kitaplar, kâğıtlar, elbiseler, şapkalar yerli yerinde. Yalnız bu hâtıraların arasında 19 yıl yaşıyan insan yok!...

ARTIK BOŞ KALACAK — Beyatlı tam 19 yıl bu yatakta yatmıştı. Gece yarısı birkaç defa uyanır, saati masanın üzerinde durduğu halde, Dursun'a «Saat kaç ?» diye sorar ve maden suyu isterdi. Her gece 24 te yatağına girer, sağ tarafına dönerek uyurdu.

DOST IŞIKLAR — Şairin odasından Üsküdar'ı bütün renkleri ile görmek mümkündü. Şair balkondaki hasır iskemleye oturur, Üsküdar'ın «dost ışıkları» nı seyrederdi.

15 YILIN HÂTIRASI — Yahya Kemal Beyatlı tam 19 yıl Park Otel'in 165 numaralı odasında yaşamıştı. Son 15 yılda kendisine hizmet eden Dursun, ölümünden sonra, bu büyük insanı kaybetmenin üzüntüsü içinde gardrobunu düzeltirken görülüyor.

Mamur Demirci'ye

1958 senesinin ekim ayında Başvekil Adnan Menderes yaptığı Anadolu seyahati esnasında Demirci'ye de uğradı. Bu, yangın felâketinden sonra kasabayı ilk ziyareti idi. 8 sene evvel tamamen bir harabe manzarası arzeden kasaba sarfedilen büyük gayretlerle baştan başa yeni binaların süslediği bir mamure olmuştu. Yukarıda şirin Demirci, yeni manzarasiyle görülmektedir...

HAYIR SAHİBİ VE BİZ!

Sohbet KÖŞESİ

SEVGİLİ okuyucularımdan bana gelen mektuplar çeşitli dertlerle doludur. Çoğu içine düştüğü ailevî bir çıkmazdan nasıl kurtulacağını sorar. Belki de biraz içlerini dökmüş olmak için yazarlar, ben de aklımın erdiği kadar onlara doğru olan çıkar yolu göstermeğe çalışırım.

Bazı okuyucularım da vardır ki benim vasıtamla hayır sahiplerinden yardım istemeği denemektedirler. Kimisi yüksek tahsile devam etmek için malî vaziyeti müsait olmadığından hayır sahibinin kendisini okutmasını ister. Bir başkası Teknik Üniversiteye devam etmektedir; pergel takımı alacak parası yoktur; «Siz yazın da bir hayır sahibi bana pergel takımı alsın» der. Bazısı bayramlık elbisesi olmadığından bunu bir hayır sahibinden rica eder. Aralarında, hayatı biraz daha rahat geçirmek için zengin bir aileye evlâtlık olmıya talip olanlar çoktur. Maaşı yetişmediğinden ve evlenmeği de çok arzu ettiğinden hayır sahiplerinden düğün masrafını rica edenler de günden güne çoğalıyor. Hattâ bu arada alacağı 20 bin lira borç için benden kefil olmamı veya böyle hayır sahibi bir kefil bulmamı istiyenler de çıkmıştır !

Gittikçe çoğalan bu türlü mektupları üzülerek okuduğumu itiraf ederim. Cemiyet hayatında yardımlaşmanın zaruretine inanıyorum. Birbirimize imkânlarımız ölçüsünde yardım etmeliyiz. Ama bu yardımı başkalarından istemeğe cesaret ederken tek taraflı düşünmek, yalnız kendi çıkarımızın temin edilmesini talep etmek bana haylı menfaatçı bir düşünce gibi görünüyor. Böyle menfaatçı bir düşünce ile hayata atılmak iyi bir şey midir dersiniz ?

Tahsilimizi devam ettirmekte, noksanlarımızı gidermekte, arzularımızı karşılamakta müşkül durumlara düşebiliriz. Hayatın bize reva gördüğü bu müşküllerden kurtulmak için elimizden gelen bütün gayreti sarfetmemiz lâzımdır. Fakat kimsenin minnet yükü altında kalmamak şartiyle ! Elimizi uzatmadan, yalvarmadan ve bilhassa haysiyetimizden hiçbir fedakârlık etmeksizin ! Çünkü hayatta elimizi başkalarının merhametine uzattığımız zaman ona aldırmazlar da elimiz boşta kalırsa, en büyük yarayı haysiyetimizden yemiş oluruz. Haysiyet ilk aldığı yaradan müteessir olmazsa, diğer yaralara kolayca alışır; bu yaralar ağrısız, sızısız devam eder ve günün birinde tamamen çürüdüğünü insan farkedemez.

Bir adamın merhametinden bir şey istedik de aldık mı bu okadar kolay ve cazip bir şey gibi görünür ki artık hep o yoldan müşküllerimizi halletmenin çaresini ararız. Halbuki hayatta bu yoldan hiç kimse ilerliyememiş, bilâkis sefil olanlar bu yoldan sefalete düşmüşlerdir. Onun için ben sevgili okuyucularımdan bu yolu mümkün ise seçmemelerini rica ediyorum. Hayır sahibi, ruhumuz için tehlikeli bir adamdır.

ŞEVKET RADO

HAZIR !... — *İşte Kore'de bizim çocuklardan biri, oradaki kıyafetiyle. Gayet hafif olan yarım paltonun içi kürklüdür. Boyunda asılı olan pürtüklü toparlaklar Kore'nin nazarlığı el bombaları... Ayaklardaki botun içinde bir kundura daha var.*

HANGİSİ ?... — *Türk M.P. komutanı Rahmi Küntür ile Yüzbaşı İsmail Çataloğlu yakalanan bir esiri tetkik ediyorlar. Acaba Kuzey Koreli mi? Yoksa Çinli mi?... Burada dostu düşmanı biribirinden ayırmak çok güç...*

İnanılmaz bir lezzeti olan Kore elmaları meşhur California elmalarından aşağı değil, belki de onlardan baskındı. Ertesi günü erkenden en güzel günlerimizi geçirdiğimiz «Türk kapısı» ndan bandomuz önde olduğu halde şanlı şöhretli çıktık. Arkadaki bölüklerin söylediği :

Annem beni yetiştirdi
Bu illere yolladı,
Bu sancağa teslim etti
Allaha ısmarladı...

şarkısı Taegu dağlarını inletiyordu.

Büyük bir halk kalabalığı alkışlıyarak ve kendi dillerinde bağırarak bizimle beraber yürüyordu. İstasyon önündeki meydan bir mahşer halinde idi. Yorgunluk gidermek üzere bir yere oturacak olsak çoluklu, çocuklu, kadınlı, erkekli, gençli, ihtiyarlı bir kalabalık derhal etrafımıza çömeliyor, anlamadığımızı bildikleri halde çok defa Kore'ce, bazan da İngilizce bizimle konuşmak istiyorlardı. Seslerinin tonundan ve yüzlerinin hatlarından anlıyorduk ki, çok iyi bir şeyler söylemektedirler. Çocuklar ve ihtiyarlar ise Türkçe : «Merhaba !..» diye bize selâm veriyorlardı. Talihimize de o gün şıkır şıkır güneşli, yazdan kalma, sıcak bir gündü. Taegu genç kızlarının ekserisi üzerlerine gayet açık toz pembe veya son derecede hafif mavi renkli ipekli elbiseler geçirmişlerdi. Taegu'nun ipeklileri yalnız Kore'de değil, Mançurya'da, bütün Çin'de ve Japonya'da pek meşhurdu. Esasen Taegu Uzak Şarkın en büyük ipek merkezi idi. Parlak güneşin altında bu mavili, pembeli ipek kalabalığı ışıl ışıl etrafımızda dalgalanıp durmakta idi. Sepet sepet elma ikram ediyorlardı. Halk bizi gerdeğe giren Kore güveyleri gibi cepheye giden vagonlara sokmakta idi. Kore'de zifaf odasına girerken damada bir elma verirlermiş. Bize sepetle veriyorlardı. Ve Kore bandosu yirmi dört saat hiç durmadan bizim marşlarımızı çalıyordu. Tam bir düğün havası !..

Bu sırada gerillaların cepheye giden asker yüklü trenlere musallat olduklarını da haber almıştık. Amerikan ve Cenup Kore'li askerle dolu dört trenin üzerine ateş açmışlardı. Fakat biz bütün tertibatımızı tamamlamıştık.

Şimalden gelen haberler pek iç açıcı değildi. Mançurya dolaylarında Sinanju-Kunuri ve Don Thong boğazını tutan Güney Kore kuvvetlerinin vaziyetleri kritik bir safhaya girmişti. Baş kumandan General McArthur'un alelâcele Sinanju'ya gittiğini işitmiştik.

Bunun üzerine iki Amerikalı meslekdaşla birlikte hemen Seoul'e döndük. Oradan bir askerî tayyareye atlayıp doğru K. 15 yani Sinanju'ya uçtuk. Artık bütün şehirlere şifreli isimler, daha doğrusu numaralar konulmuştu. Meselâ K. 1, K. 2, K. 3, gibi... K. Kore manâsına geliyordu. K. 2 Taegu demekti... Sinanju yani K. 15 hava meydanı Mançurya'ya en yakın olan kızıllardan henüz alınmış son hava üssü idi. Kunuri'ye buradan gidiliyordu.

Bizim uçağımız Sinanju'ya indiği zaman 9 jeep'in takip ettiği bir zırhlı otomobilin büyük bir telâş içinde tozu toprağı kaldırarak meydana doğru geldiğini gördük. İlk arabadan atlıyan büyük kara gözlüklü adam General McArthur'du. Daha bir buçuk hafta önce :

— Çocuklar Noel için memleketinize döneceksiniz !.. diyen Generalin alı al, moru mordu.. Amerikalı meslekdaşlarla birlikte cephedeki vaziyeti sorduğumuz zaman :

— Büyük bir düşman kuvveti ile angaje olmuş vaziyetteyiz. Bir saat sonra günlük emri neşredeceğim..

Diyerek tayyaresine atladı. Karşımızda 200.000 kişilik bir Çin kuvveti olduğu söyleniyordu.

(Devamı gelecek sayıda)

SON GECE VE ESİRLER — *Yukarıda, sol taraftaki küçük resim Taegu'den ateş hattına hareketimizden önce son gecenin şerefine kendi kendimize çektiğimiz ziyafetten bir köşeyi gösteriyor. Türk tugayının komutanı General Tahsin Yazıcı ve yazının muharriri. Bu resmin çekildiğinin hemen ertesi günü Kunuri'ye doğru hareket ettik. Sağdaki uzun resim ise Kuzeyden gelen muhacirlerin arasına karışmış bir kızıl çetenin efradını göstermektedir. Alınan esirler ellerini başları üzerinde birleştirerek bekliyorlar. Son günlerde getirilen esirler arasında Çinliler de vardı.*

ROMAN OKUMAK BİR ZEVKTİR

Hele ŞAHESER ROMANLAR dan biri olursa!

SABAH YILDIZI
7.5 Lira (A. J. Cronin)

MELISSA
8 Lira (T. Caldwell)

AŞKTAN DA ÜSTÜN
8 Lira (E. Gaskell)

HARP VE SULH
10 Lira (L. Tolstoy)

BÜYÜLÜ ÇİÇEK
8 Lira (L. Bromfield)

HER KADIN GİBİ
8 Lira (S. Undset)

BAHAR ATEŞİ
8 Lira (J. Hilton)

BİR BAŞKA KADIN
10 Lira (H. Walpole)

SİLÂHLARA VEDA
10 Lira (E. Hemingway)

ŞAHESER ROMANLAR
GÜVEN YAYINEVİ
Cağaloğlu Yokuşu, Narlıbahçe S. 11
İstanbul

En Son Ve En Hakiki Çehresi İle Türk Kıbrıs...

Hayat KIBRIS'TA

Türk gazetecilerinin Kıbrıs'a girmeleri yasağına rağmen HAYAT, fotoğrafçısını Yeşil Ada'ya göndermeğe muvaffak olmuştur. 24 ekim tarihli sayımızda bu teşebbüsümüzün neticesi olan fotoğraflardan bir kısmını neşretmiştik. Bu sayımızda da, Türk Kıbrıs'ı okuyucularımıza en son ve en hakiki çehreleriyle tanıtmaya devam ediyoruz.

GİRNE — Anadolu kıyılarına 45 mil mesafede olan Girne kasabasından Toros dağlarının heybetli manzarası rahatça görülebilir. Sahillerimiz çoğu zaman Yeşil Ada'nın bu tarihî ve şirin kasabasına âdeta kucak açmış gibidir. Kıbrıs o kadar Anadolunun, Anadolu o kadar Kıbrısındır.

Kıbrıs'taki Türk ve Rum cemaatlerin yıllardan beri yaşadığı bir hayat vardı. Bu, İngiliz uyruklu Kıbrıslı'ların beraberce yaşadığı bir hayattı. Örf ve âdetleri ayrı, ırk ve dilleri ayrı, din ve inanışları ayrı; fakat şehirleri, kasabaları, köyleri bir, resmî dilleri bir, kanun ve nizamları birdi. Bu birlik Kıbrıs Türklerinde, bir ev sahibinin, evini aynı çatı altında yaşıyanlarla paylaşması gibi bir feragat, bir fedakârlık şeklinde tezahür etmişti. Bu suretle ev sahipliği mevkiini hiçbir zaman başa kakmamış ve hatırlatmak lüzumunu hissetmemişti. Ama bu eve kundakçılar ateş sokmağa, haydutlar bomba atmağa başlayınca hem ev sahipliğini hatırladı hem de canını, malını, mâzisini, geleceğini korumak derdine düştü. Aynı çatı altında yaşıyan kötü niyetli kimselerle ilişiğini kesti. Âdeta yeni doğmuş gibi yeni bir şuurla yaşamağa başladı. Bu şuur bugünün yaratıcı, yapıcı Türk Kıbrısını meydana getirdi.

MİLLİ KIYAFETLER — Anavatan, türküsünden kıyafetine, dilinden dimağına kadar her şeyi ile Kıbrıs'ta yaşar. Kıbrıs o kadar Türk, millî kıyafetleri içindeki Kıbrıslı o kadar Türk'tür.

FOTOĞRAFLAR : SUAVİ SONAR

BUĞDAY CAMİİ — Magosa'da eski bir kilise olan Buğday Camii'nin bahçesinde, 1730 da Kıbrıs'a sürülen, sefaretnamesi ile meşhur bir diplomat ve fikir adamı olan 28 Çelebi Mehmet Efendi'nin mezarı bulunmaktadır.

NAMIK KEMAL BÜSTÜ — 1571 ağustosunda on ay süren bir muhasaradan sonra alınan Magosa'nın Türkler için en büyük özelliklerinden biri de, Namık Kemal'in üç sene bu şehrin zindanlarında ömür tüketmesidir.

BAYRAK — Girne yolu üzerindeki Türk'üm» diye bağıran bütün Türk Ortaköy gibi, Türk Kıbrıs'taki «Ben köylerinin en büyük ziyneti, her fırsat ve vesilede evlerden taşarak sokaklara gerilen Türk bayrağıdır.

ÖĞRENCİLER — Limasoldaki 19 Mayıs Koleji öğrencileri ders arasında görülüyor. Limasol, Lala Mustafa Paşa ordusunun Kıbrıs'ta ilk bayrak çektiği yerdir. Ordu buradan iki ayda aldığı Lefkoşe'ye yürümüştür.

TÜRK HAVAYOLLARI BÜROSU — Tarih, coğrafya gibi şaşmaz bağlarla anavatana bağlı olan Kıbrıs'ın bu bağlantısını devam ettiren yollardan biri de Türk Havayollarıdır.

BANDO — Lefkoşe'deki Celâl Bayar Lisesi öğrencilerinin çaldığı bu parça, 9 eylül 1570 te Lefkoşe Kalesi'ne Türk bayrağını çekerek şehit olan erimize bir mersiyedir.

Townsend'in Ümitsiz Aşkı

5

YAZAN: NORMAN BARRYMAINE

ÇEVİREN: ADNAN SADRİ

Türkiyede neşir hakkı yalnız Hayat mecmuasına aittir...

SON kararlar münasebetiyle bu refakat mevzuunda bir değişiklik olmuş, Townsend yerine, Kıraliçeyle Prensese Lord Plunket'in refakat etmesine karar verilmişti. Bu değişiklik Margaret'i hayal sukutuna uğrattı. O bilhassa bu seyahati heyecanla beklemekteydi. Vaziyet böyle olunca fena halde üzüldü. Mamafih, ona yine ufak bir müsamaha gösterilmiş, bu seyahat bitinceye kadar Townsend'in saraydaki vazifesini muhafaza etmesine müsaade çıkmıştı.

Townsend'e dışarıda bir vazife verme işiyle bizzat başvekil meşgul oluyordu. Hava Bakanı Lord de Lisle'le emir vererek bu işin gecikmemesini bildirdi.

Townsend'e üç yer teklif edilerek bunlardan birini intihap etme hakkı veriliyordu : Birincisi, Uzakdoğu'da Singapur, ikincisi Johannesburg, üçüncüsü de Brüksel...

Townsend, üçüncüsünü tercih etti. Brüksel diğerlerine nisbetle hem yakın, hem rahattı. Zaten Peter'in Ingiltere'de iki oğlu vardı. Elbette arada sırada onları da görmek istiyecekti. Ayrıca Margaret'le hiç olmazsa telefon muhaveresi yapabilecekti. Brüksel hava ataşeliği onun için kaçırılmaz bir nimetti.

Burada şunu da ilâve etmek lâzımdır ki, Ana Kıraliçeyle Kıraliçe, Prenses Margaret'in Townsend'le uzaktan uzağa muhabere etmesine ve hattâ aradan bir sene geçtikten sonra, Townsend'in sık sık Londra'ya gelip Margaret'i ziyaret etmesine hiçbir şekilde ses çıkarmıyacaklar, mâni olmıya çalışmıyacaklardı...

Townsend'in Londra'dan ayrılma hazırlıkları, ümit edildiğinden çok daha hızla inkişaf etti.

Prensesle annesi Londra hava alanını 29 haziranda terkettiler. Peter onları uğurlamıya gelmemişti. Bu işi daha evvelden hususi şekilde Clarence House'da yapmışlardı. Mamafih nasıl olsa Afrika seyahati nihayet bulmadan Townsend'in tâyini yapılmıyacaktı. Margaret Londra'ya geldikten sonra, sevgilisiyle başbaşa birkaç gün geçirmek fırsatını yine elde edebilecekti.

Ertesi gün, Kıraliçeyle Prens Philip Irlanda'ya gidiyorlardı. Kıraliçenin arzusuyla, bu seyahatte onlara Albay Townsend refakat etti. Irlanda'ya vardılar. İkinci gün Belvast'ta yemek yerlerken Buckingham Sarayı'ndan bir haber geldi : Albay Townsend Brüksel Ingiliz Sefaretine Hava Ataşesi tâyin edilmişti...

Kıraliçeyle Edinburgh Dükünü taşıyan uçak Londra hava alanına vardığı zaman, uçaktan en son inen Townsend oldu. Kıraliçe mükellef Rolls Royce arabasının kapısı önünde duruyordu. Townsend'i görünce gülümsedi. Sonra ona doğru yürüdü. Tatlı bir tavırla Townsend'in elini sıktı...

İşte o dakikada, Peter'in Saraydaki resmî vazifesi nihayete ermiş bulunuyordu...

■

Prenses Margaret'le Ana Kıraliçe Güney Afrika'ya varmışlardı. Rhodesia'da, Umtali mevkiinde otellerinin odasında istirahat ediyorlardı. Kızgın bir güneş her tarafı merhametsizce kavurmakta idi. Prenses müteessir görünüyordu. Kendisine bir emrivaki yapılmıştı ! Albay Townsend, onların Afrika seyahati bitmeden, Brüksel'e tâyin edilmiş ve Londra'dan ayrılmıştı...

Ana Kıraliçe için, kızına bu acı haberi vermek ne kadar müşkül bir vazifeydi ! Margaret, Londra'ya dönünce Townsend'i orada bulmak ümidiyle yaşıyordu. Ona bir söz verilmişti. «Peter, seyahatin sonuna kadar Londra'dan ayrılmıyacak» denmişti. O da, biraz şüphe etmekle beraber, bu söze inanmıştı. Nasıl olsa ayrılık mukadderdi. Lâkin, böyle çocuk gibi aldatılarak değil!

Ayrılık acısı bir anda bıçak yarası gibi kalbine çöktü. Londra'ya dönünce orada artık sevgilisini bulamıyacaktı...

Townsend bu âni tâyin işine derhal itiraz etmiş, Prenses Margaretle Ana Kıraliçe Londra'ya dönmeden vazifesinin nakledilmemesi lâzımgeldiğini bildirmişti. Margaret de, Ana Kıraliçe'den Townsend'in Brüksel'e gönderildiğini öğrenince fazla sabredemedi. Derhal bir uçağa atlayıp Salisbury'de Hükümet Konağına uçtu. Ordan alelacele ablası Kıraliçe Elizabeth'e, sonra da Townsend'e telefon etti.

Kıraliçe cereyan etmiş olan hâdiselerden mesul tutulamazdı. Bu, Saray'ın işiydi. Fırsattan istifade hızla harekete geçmiş, işi biran evvel temizlemek istemişti. Hattâ bu iş o kadar süratle yapılmıştı ki, Brüksel'deki Ingiliz Sefiri Sir Christopher Warner'a usulen bir nezaket mesajı gönderilerek Townsend'in tâyinini arzu edip etmediği bile sorulamamıştı ! Protokol kaidelerine büyük bir titizlikle riayet eden tecrübeli sefir, Hariciye Vekâletinin bu hareketini derhal protesto etmekten çekinmedi. Bunun üzerine Hariciye, durumu izah ederek sefirden özür diledi.

Prenses Margaret'in Afrika seyahatini yarıda bırakıp ânide Salisbury'ye gidişi her tarafta merak uyandırmıştı. Hükümetin resmî bir açıklamada bulunması icap ediyordu.

Acele bir tebliğ neşredildi. Prenses'in fena halde soğuk almış olduğu, bu maksatla Salisbury'ye dönmüş bulunduğu bildirildi. Aynı zamanda oraya derhal bir doktor gönderildi.

Bu arada, hükümet kuvvetleri tarafından inzibati tedbirler alınması da ihmal edilmemişti. Kentucky hava meydanına giden yirmi kilometrelik yol, tamamen seyrüsefere kapatıldı. Ahalinin de geçmesine müsaade edilmedi. Bütün polis kuvveti, hattâ izinde olanlar bile, derhal celbedilerek, seferber edildi.

Vali Sir John Kennedy, bir karşılama heyeti tertip edip Kentucky hava meydanına gönderdi. Fakat bütün bu telâş ve hazırlıklar beyhude oldu ! Prenses Margaret'in uçağı, şehrin tamamen öbür tarafında bulunan Belvedore hava meydanına inmişti. Gazetelere derhal haber gönderilerek Prensesin soğuk algınlığından bahsetmeleri istendi. Uçak mürettebatı da, Prensesin bu seyahati hakkında hiç kimseye herhangi bir malûmat vermekten menedildi !...

Diğer taraftan, Afrika seyahati geri kalmamıştı. Ana Kıraliçe, yalnız başına gezisine devam etti.

Prenses Margaret, fena halde «hasta» ilân edildiğinden itibaren 48 saat yatakta kalmıya mecbur oldu. Nihayet iyileşip ayağa kalktı. Tekrar uçağa atlıyarak Rhodesia'ya döndü. Ana Kıraliçenin, kızıyla tekrar buluşması pek dokunaklı oldu. Yaşlı gözlerle birbirlerine sarılıp öpüştüler.

Seyahatin geri kalan kısmı, programa göre devam etti. Afrika memleketlerinin heyecanlı ahalisi caddelerin kenarına sıralanarak Prensesin geçişini merakla, uzun uzun seyrettiler...

Nihayet Rhodesia seyahati sona erdi. Ana Kıraliçeyle Prenses Londra'ya döndüler. Clarence House'a geldiler. Orada Townsend'in mevcudiyetinden hiçbir iz kalmamıştı. Sadece, kenara atılmış eski bir ceket göze çarpıyordu. Bunu da aşçı yamağı bir müddet giymiş, sonra köşeye fırlatmıştı...

(Devamı gelecek sayıda)

İngiliz Folklor Cemiyeti'nin geçenlerde verdiği baloda Margaret halkla dansetti. Resimde Prenses, bir maden amelesiyle dansederken görülüyor.

NAPOLİ USULÜ MAKARNA

2 litre kaynar tuzlu suya 1 paket kalın Ankara makarnasını ufak ufak kırıp 15 dakika haşlayınız. Sonra makarnayı yağlanmış fırın tabağına koyup, üzerine 1/2 kilo domatesle 250 gr. pişmiş kıyma ve rendelenmiş peynir ilâve ediniz. 15 dakika fırında veya ateş üstünde pişiriniz.

ANKARA MAKARNA, UN VE İRMİK FABRİKALARI
Nuh Eskiyapan ve Ort. Kall. Şti.
İst. Tel : 22 10 72 Ankara Tel : 12395

ANKARA MAKARNASI

Yıldız Asfaltında, KALORİFERLİ
Apartman Dairelerinden biri ile

bu şahane manzara
sizin olabilir!

Türkiye İmar Bankasında açtıracağınız en az 200 liralık bir hesap, size şehrin her tarafına yakın Yıldız Asfaltında, bu KALORİFERLİ Apartman Dairelerinden birini kazandırabilir. Ayrıca İç Erenköy'de Arsalar ve zengin Para İkramiyeleri.

30 uncu YILDÖNÜMÜ münasebetiyle
her hesap açtırana:
CAZİP HEDİYELER

Türkiye **İMAR BANKASI**

AŞİREFENDİ : Büyük Postahane arkası
SİRKECİ : Asmaaltı Kahve karşısı
GALATA : Yüksekkaldırım başında
ELMADAĞ : Divan Oteli karşısı
KADIKÖY : Sebze Hali karşısı
SARIYER : Köprübaşı
ÇAPA : Fındıkzade
HASANPAŞA : Kadıköy

Geçen yıl Muallâ Mukadder ile Celâl Şahin'e : «Yirminci yüz yılın en büyük aşkını gösterebilir misiniz ?» diye sormuşlar. Aldıkları cevap : «Fazıla ile Faysal'ın aşkıdır. Bu aşk ölmeden yeni bir aşk doğamaz.» olmuş. Bu büyük aşk 14 temmuz sabahı, Irak ihtilâli ile sona ermiş. Aynı günün akşamı ise Etiler'de Muallâ Mukadder ile Celâl Şahin'in nikâhları kıyılmış.

1

3

2

5

4

6

— Alo, neresi efendim ?...

— Kilyos Jandarma Komutanlığı...

— Burası Cerrahpaşa Hastanesi, ben hemşire Sevim...

— Bir emriniz mi var ?...

— Kilyos plâj gazinosunda oturan bir bayan ile erkek arkadaşına bir haber iletmek istiyoruz.

— Önemli bir haber mi bu ?...

— Evet efendim, o bayanın bir hastası vardı. Ağırlaştı, hastanemize kaldırıldı. Acele Etiler'deki evine gelmesi lâzım...

— Çağırmak istediğiniz bayanla erkek arkadaşının adlarını söyleyin de, jandarmayla haber salalım.

— Kadının adı Muallâ Mukadder, erkeğin adı Celâl Şahin...

14 temmuz akşamı saat 19.30 da bir otomobil Etiler'de 1 inci Cadde'deki 74 numaralı evin kapısı önünde durdu. İçinden genç bir kadınla genç bir erkek indi. Genç kadın bahçeyi sulayan bahçıvana heyecanla sordu : «Kim hasta ?». Bahçıvan şaşırmıştı : «Ne hastası hanımfendi ?» diye mırıldandı. «Hasta filân yok !... Yalnız salonda memur efendiler var». Bayağı merak etmişlerdi. Merdivenleri ikişer ikişer çıktılar. Salona girdikleri zaman, büyük masada evlendirme memurunun oturduğunu, kütük defterlerini karıştırdığını gördüler. Memur ayağa kalktı : «Biz de sizi bekliyorduk. Şahitleriniz de hazır,» dedi. «Buyurun oturun». Önce genç kadına sordu : «Celâl Şahin'i koca olarak kabul ediyor musunuz ?...» Genç kadın gülümsedi : «Evet» cevabını verdi. Memur sonra erkeğe döndü : «Muallâ Mukadder'le evlenecek misiniz ?» Celâl Şahin'in cevabı da «evet» olmuştu.

Gençler «evet» demişledi ama, henüz meraktan kurtulmuş değillerdi. Bu sürprizi kim hazırlamıştı ?... Gerci evlenmeyi, bir yuva kurmayı düşünüyorlardı. Evlendirme Memurluğuna başvurmuşlar, muamelelerini tamamlamışlardı. Ancak nikâh gününü bile seçmemişlerdi. Kilyos'ta «hasta» haberini duyunca, çılgın gibi Etiler'e gelmişlerdi. Ertesi sabah «oyun» gençlere açıklandı. Dedikodu almış, yürümüştü. Muallâ ile Celâl'in artık evlenmeleri gerekiyordu. Fethi Pehlivan adındaki bir arkadaşları, bir hafta önce «gün» almış, fakat bir «sürpriz» yapmak için bunu açıklamamıştı. 14 temmuz günü nikâh memurunu Etiler'e getirmişti. Fakat Muallâ ile Celâl Kilyos'a gezmeğe gitmişlerdi. Gece yarısı eve döneceklerdi. Bu sırada, Fethi Pehlivan'ın aklına bir şeytanlık gelmişti. Kilyos Jandarma Komu-

1-2-3 HAYRANLARI — Muallâ Mukadder'e hayranlarından günde en az beş mektup gelir. Bazı hayranları evine kadar gelerek, fotoğraf imzalatırlar. Kimisi daha ileri gider. Arabasına atladığı, atlarına «deh» dediği gibi soluğu Muallâ'nın evinin önünde alır, sanatkâra kır çiçekleri armağan eder.

4-5-6 EVİ — Muallâ Mukadder Şahin'in Etiler'deki evi bir saray gibi döşenmiştir. Amerikan Barı da var. Barın raflarında dizi dizi viski şişeleri durur. Evde bir de salıncak kurmuştur.

RÖPORTAJ: ORHAN TAHSİN-FOTOĞRAFLAR: SUAVİ SONAR

alla Mukadder

tanlığına telefon edip, sanatkârları çağırabilirlerdi. Ev işlerini gören Sevim'e durum anlatıldı. Kız, telefonda kendisini hemşire olarak tanıtacaktı. 612001 numara çevrildi.

BÜYÜK AŞK

Bu «evlenme hikâyesi» nin başlangıcını Muallâ Mukadder'e sorduk. «Saray» gibi döşenmiş evinde, nikâh günü oturduğu sandalyeye dayanarak anlatmağa başladı :

— Radyo dergilerinden biri «Ses Kıraliçesi» seçecekti. Ben de jüri üyesiydim. Genç kızlar sahneye çıkıyor, birer şarkı söylüyorlardı. Biz de her adaya not veriyorduk. Bir an geldi ki, şarkıları dinliyemez olduk. Ön sıradaki masalardan birinde oturan üç delikanlı, kızlara lâf atmağa başladılar. Ama bu bir değil, iki değil, üç değildi ki... Sabrımızı taşırıyorlardı. Bu sırada, iri yarı bir gencin ileriye fırladığını: «Susun namussuzlar!» diyerek, lâf atan gençleri yumrukladığını gördüm. Bu hareket çok hoşuma gitmişti. Lûtfi Güneri'ye: «Bu genç ya pehlivan, ya da boksör olmalı» dedim. Lûtfi Güneri gülmeğe başladı : «Ne pehlivan, ne boksör» dedi. «Meşhur taklid sanatkârı Celâl Şahin !...»

Bundan bir yıl sonra Bakırköy Yeni Sinema'da bir konsere çağırıldım. Proğramda Celâl Şahin de vardı. Celâl'i ikinci defa burada gördüm. Selâmlaştık. İlk sözü ben açtım : «Sizi çok beğeniyorum,» dedim. «O gece bir kahramandınız». Celâl Şahin şaşırmıştı : «Hangi taklidimi beğendiniz ?...» diye mırıldandı. «Taklid filân değil» dedim. Sonra o ses yarışmasındaki hareketini anlattım. Güldü : «Erkek adamız ne de olsa» diye cevap verdi. Sırası gelmişti. Konuşmamız burada kesildi.

1951 yılında Burhan Atakan'la evlendim. Burhan sanat yolundaki ilerlememi destekliyen bir insandı. O yıllarda Ankara Radyosu'nda okuyordum. Bir gün Celâl Şahin Ankara'ya geldi. Bakırköy Yeni Sinema'daki sohbetten cesaret alarak, Celâl'i evime yemeğe çağırdım. Memnun oldu. Burhan da Celâl'i sevmişti. Artık en iyi arkadaşımız Celâl'di...

İLK KONSERİ

Muallâ Mukadder Çanakkale'de doğmuştur... Babası emekli Gümrük müfettişlerinden Abdülgani Sezer'di. İlk şarkıyı evde borulu gramofonda çalınan Müzeyyen'in bir plâğından öğrendi. «Turnalar» şarkısıydı bu... Babasının sesi güzeldi. İyi ud çalardı. Muallâ ilk müzik derslerini babasından almıştır. Sanatkâr ilk konserini Tokatlıyan'da vermiştir. Bu konseri şöyle anlatıyor :

— İlk konserimdi. Heyecan içindeydim. Az da olsa bir topluluk önüne çıkacaktım. Önce «Mâni oluyor hâlimi takrire hicabım» şarkısını okuyacaktım. Ancak şarkının girizgâhını bitirmiştim ki, başım dönmeğe başladı. Güç belâ ikinci mısraı da okumuşum. Meyanda gözlerim karardı, bayılmışım... Beni hastaneye kaldırmışlar. Doktorlar «Apandisit» demişler. «Derhal ameliyat olması lâzım».

Ancak, bu yarım kalmış şarkıyı tamamlamak kısmetmiş. 1950 yılında İstanbul Radyosu imtihanına girdim. Bir yıl kadro dışında okumuştum. Niyetim kadroya katılmaktı. Bana: «Hangi şarkıyı okuyacaksın ?» diye sordular. «Mâni oluyor hâlimi» dedim. Şarkıyı okumağa başladım :

«Mâni oluyor hâlimi takrire hicabım,
Üzme yetişir, üzme fırakınla harabım.
Mahvoldu sükûnum, beni terkeyledi hâbım
Üzme yetişir, üzme fırakınla harabım».

Tanrı'nın izniyle şarkıyı sonuna kadar okumuştum. Çok sevinçliydim. Ancak, bu sefer de sevincim yarıda kaldı. İmtihan heyetinden biri : «Sesin çok güzel ama, Müzeyyen Senar'a benziyor. Bu yüzden seni radyoya alamıyacağız» demez mi... O günlerde Ankara Radyosu müzik şefi Cevdet Kozanoğlu İstanbul'daydı. Durumu öğrenmiş : «Kızım» dedi «gel Ankara Radyosu'na, orada oku !» Böylece Ankara Radyosu'na girdim, tam 4 yıl çalıştım.

Muallâ Mukadder Konservatuvar'da üç yıl öğretim görmüş. Konservatuvar giriş imtihanında sesi öylesine beğenilmiş ki, Muallâ'yı pay edemez olmuşlar. Muhlis Sabahattin : «Sesin batı müziğine uygun, beni dinle, batı müziği bölümüne gir» demiş. Öte yandan Şefik Gürmeriç : «Sen ona bakma, Türk müziğini seç» diye salık vermiş. Muallâ Mukadder, Şefik Gürmeriç'in sözünü dinlemiş.

Muallâ ile Celâl geçen yıl bir gazinoda arkadaşlarıyle otururlarken, yılın en büyük aşkı söz konusu olmuş. Kimi «Margaret - Townsend» demiş, kimi «Edward - Simpson», kimi «Rıza Pehlevi - Süreyya»... Sıra Muallâ ile Celâl'e gelince, onlar sözleşmişler gibi «Fazıla ile Faysal'ın aşkı. 40 gün 40 gece düğün yapılacak. Yeni bir aşkın doğması için, bu aşkın ölmesi lâzım» demişler.

Muallâ Mukadder ile Celâl Şahin, nikâhlarının kıyıldığı 14 temmuz günü masanın üzerinde bir akşam gazetesi bulmuşlar. Gazetenin başlığı şöyleymiş : «Irak'ta ihtilâl çıktı; Kıral Faysal bu sabah öldürüldü».

GÜN IŞIĞINDA — Genç sanatkâr tabiatın âşığıdır. Evinin bahçesinde muşmula, kiraz, şeftali ağaçları, kerevizden lâhanaya kadar her çeşit sebze vardır. Ayrıca, bahçeye bir de kümes yaptırmıştır. Bu kümeste cins tavuklar besler. Fino köpeğini de çok sever. Yukarıda sağdaki resimde, Muallâ Mukadder'i köpeğiyle, soldaki resimde büyük bir itina ile herşeylerine dikkat ettiği tavuklarına yem verirken, alttaki resimde ise evinin bahçesinde güneşlenirken görüyorsunuz.

DONMUŞ DENİZ

YAZAN: WILKIE COLLINS
— 8 — ÇEVİREN: SÜREYYA S. BERKEM

CRAYFORD durup dikkatle Vardour'un yüzüne baktı, ve :

— Aman Allahım ! Bu ne hal ? Ne kadar sararmışsın ! Yoksa bir şey mi oldu ?

Diye sordu. Sandığının içinde birşeyler aramakla meşgul olan Frank, dönüp arkasına baktı. Son gördükleri zamandan beri Wardour'da hasıl olan değişikliğe Crayford gibi Frank da şaşırmıştı. Dedi ki :

— Hasta mısın ? Bateson'un yapacağı işi yapmakla meşgul olduğunu söylemişlerdi. Yoksa bir yerini mi kestin ?

Wardour, yüzünü onlardan saklamak için birdenbire başını çevirdi. Cebinden mendilini çıkarıp sol eline sardı :

— Evet, dedi, balta ile elimi yaraladımdı. Ehemmiyetsiz şey. Zararı yok. Acının benim üzerimde daima garip bir tesiri vardır. Dediğim gibi, ehemmiyet vermeyin. Geçer !

Sonra, onlara doğru birkaç adım ilerliyerek Frank'a şunları söyledi :

— Bugün, bir müddet evvel, yani ilk defa buraya herkesle birlikte geldiğiniz zaman size pek nazik davranmamıştım. Özür dilerim. Veriniz elinizi sıkayım ! Nasılsınız ? Harekete hazır mısınız ?

— Sizinle dost olmaktan çok memnun kalırım, Mister Wardour. Keşke ben de sizin gibi yorgunluğa mütehammil olsaydım.

Wardour neşesiz, tabiî olmıyan, zoraki bir kahkaha salıverdi :

— Demek, kuvvetli değilsiniz, öyle mi ? Fakat öyle görünmüyorsunuz. Keşke zar sizi burada alıkoyup beni gönderseydi. Hayatımda kendimi hiç bu kadar kuvvetli hissettiğimi hatırlamıyorum.

Durdu, ve gözlerini Frank'a dikip kelimelere fazla kuvvet vererek şunları ilâve etti :

— Biz Kentli'ler sağlam hamurdan yoğrulmuş insanlarız !

Frank bir adım ilerliyerek Richard Wardour'a daha yakın bir alâka ile bakmıya başladı.

— Demek Kentli'siniz ?

Diye sordu. Wardour :

— Evet, Doğu Kent'denim.

Biraz durdu, sonra Frank'ın gözlerinin içine bakarak :

— Memleketin o taraflarını biliyor musunuz ?

Diye ilâve etti. Frank buna şu cevabı verdi :

— Doğu Kent hakkında biraz malûmatım olacak. Pek sevdiğim bazı dostlarım bir zamanlar orada yaşamış.

Wardour tekrarladı :

— Dostlarınız mı ? Herhalde taşralı ailelerden biri olacak ?

Bu suali sormakla beraber omuzundan arkaya doğru baktı. Crayford'la Frank'ın aralarında duruyordu. Crayford bu muhavereye karışmamakla beraber muhavere ilerledikçe Wardour'u gayet dikkatle süzüyordu. Son bir, iki saniye içinde Wardour bunun farkına vardı. Lüzumsuz bir hiddetle Crayford'un bu hareketini tenkid etti :

— Niçin bana öyle bakıyorsun ?

— Niçin kendinden geçmiş bir halin var ?

Wardour buna cevap vermedi. Frank'la konuşmasına devam etti :

— Demek taşra ailelerinden biri ? Belki de Yew Grange'deki Witherby'ler ?

Frank :

— Hayır, dedi, fakat Witherby'lerin dostlarıdır; Burnham'lar.

Nefsine hâkim olmak için büyük gayret sarfetmesine rağmen Wardour'un sinirliliği her halinden belli oluyordu. Elini sardığı mendil heyecan arasında yere düştü. Yüzüne hâlâ dikkatle bakan Crayford, mendili yerden alarak :

— Al mendilini Richard, dedi, ne garip şey !

— Garip olan nedir ?

— Sen bize balta ile elini kestiğini söylemiştin de...

— Ey, bundan ne çıkar ?

— Mendilinde kan lekesi yok !

Crayford'un elinden mendili kapan Wardour, geri dönerek kulübenin dış kapısına doğru yürüyüp gitti. Giderken de kendi kendine şöyle mırıldanıyordu:

— Mendilde kan yokmuş ! Crayford onu tekrar gördüğü zaman herhalde bir, iki damla kana raslıyacaktır !

Kapıya birkaç adım yaklaşmıştı ki Crayford'a şöyle seslendi :

— Hareket etmek üzere bulunan subay arkadaşlarımla geç kalmadan vedalaşmamı tavsiye etmiştin. Tavsiyeni yerine getirmeğe gidiyorum.

Tam elini kapının tokmağına koymuştu ki kapı, öteki tarafından açıldı. Wanderer gemicilerinden biri içeri girip Wardour'a hitaben :

— Kaptan Helding burada mıdır, efendim ?

Diye sordu. Wardour, Crayford'u göstererek :

— Teğmene sor, sana söyler.

Dedi. Crayford ilerliyerek gemiciyi isticvap etti :

— Kaptan Helding'i ne yapacaksın ?

— Bir haber getirdim efendim. Buz üstünde bir kaza oldu.

— Ne dedin, bir kaza mı ? Adamlarınızdan birisine bir şey mi oldu ?

— Hayır efendim, subaylarımızdan birine.

Gemici bu cevabı verdiği sırada Wardour kapıdan çıkıp gitmek üzere bulunuyordu. Durup bir lâhza kendi kendine düşündü. Sonra Frank'ın durmakta olduğu noktaya doğru yavaş yavaş ilerledi. Crayford, kulübenin kemerli kapısını göstererek gemiciye :

— Kazadan dolayı çok müteessir oldum, dedi, Kaptan Helding'i şurada bulabilirsin.

Wardour, ikinci defa Frank'la konuşmasını yeniliyerek :

— Demek Burnham'ları tanıyorsunuz, dedi, babası öldükten sonra Klara ne oldu ?

Frank hiddetle cevap verdi :

— Klara mı ? Miss Burnham'dan böyle lâubali bir şekilde bahsetmek için kendinizde nasıl bir salâhiyet görüyorsunuz ?

Wardour onunla kavga etmek fırsatını bulmuştu. Tersler bir şekilde cevap verdi :

— Bunu sormaya sizin ne hakkınız var ?

Frank'ın kanı kaynamaya başlamıştı. Nişanlılıklarını gizli tutacağına dair vermiş olduğu sözü unuttu. Wardour'un tavrındaki ve lisanındaki kabalıktan başka herşeyi unuttu :

—Hürmete mecbur olduğunuz bir hakla bunu sizden soruyorum. Onunla evlenmek üzere nişanlanmış bulunmanın bana verdiği bir hakla...

Crayford'un sakin gözleri hâlâ tetikte idi. Wardour bunu hissediyordu. Böyle biraz daha devam etse müdahalesi şüphesizdi. Neye malolursa olsun Wardour nefsine hâkim olmak mecburiyetini hissederek Frank'dan özür diledi :

— Hakkınızı münakaşa etmek imkânsızdır, dedi. Benim Miss Burnham'ın eski bir dostu olduğumu öğrenince beni affedeceğinizden eminim. Babamla onun babası arkadaştılar. Biz onunla daima kardeş gibi idik...

Frank fazla özürler dilemesine meydan bırakmıyarak Wardour'un sözünü kesti :

— Devama lüzum yok. Hata ettim. Kendimi kaybettim. Rica ederim beni mazur gör.

Frank konuşurken Wardour, kayıtsız garip bir ilgi ile, ona bakıyordu. Nihayet ona şu garip suali sordu :

— Bari seni çok seviyor mu ?

Frank bir kahkaha atarak :

— Aziz dostum, dedi, düğünümüze gel ve buna bizzat kendin hükmet !

Wardour :

— Düğününüze gelmek mi ?

Diye tekrar ettiği zaman Frank'a öyle bir bakışla bakmıştı ki, torbasını hazırlamakla meşgul olan Frank bunu göremedi. Fakat Crayford gördü ve kanı dondu. Yalnız bulundukları zaman Wardour'un ona söylediği sözlerle hemen şimdi kendi önünde geçen sözleri birbiriyle mukayese edince bundan bir tek netice çıkarabiliyordu : Wardour'un sevdiği ve kaybettiği kadın, Klara Burnham'dan başka biri değildi. Onu kendisinden çalan adam da Frank Aldersley'di ! Şu hakikat da meydanda idi ki Wardour bunu son konuşmalariyle bugün arasında geçen fâsıla esnasında keşfetmiştir. Kendi kendine :

— Allaha şükür ki zar bunları birbirlerinden ayırmış bulunuyor, diye düşündü. Frank keşif koluyla gidecek, Wardour ise burada benimle kalacak.

O bunları düşünürken kapıda asılı duran perde açıldı; Kaptan Helding ile keşif koluna katılacak subaylar, binadan dışarı çıkmak üzere, büyük odaya girdiler. Crayford'u görünce Kaptan

Crayford ileri doğru fırladı ve Frank'ın her iki eline sarıldı...

KOLEJLİ — *Bilhassa talebelere tavsiye edeceğimiz yukarıdaki kalın yünden örülmüş uzun bedenli, takma kollu süveter, pratik ve zarif bir modeldir. Kol ve etek uçlarındaki gizli lâstik örgü bir orijinalite yaratmaktadır.*

İKİ PARÇA — *Spor yakalı süveterin icabında dışarıya çıkarken üzerine giymek için gene kendi renk ve örgüsünde uzun kollu, önden dört düğmeli kruvaze ceketi, kış için son derece pratik bir kıyafet meydana getirmektedir.*

Yuvanız İçin
Pratik Tavsiyeler

Mutfağınızı modernleştirmek istiyorsanız

Dolapları mutlaka **BEYAZ** boyamakta ısrar etmeyiniz...

Birbirlerine uygun **PASTEL** renkler mutfağınızı, içinde zevkle çalışılacak bir köşe haline getirir.

Yemek masanız sokağa bakıyorsa

Dışarıdan görülmemesi için **KOYU** perdeler kullanmağa ihtiyaç yoktur...

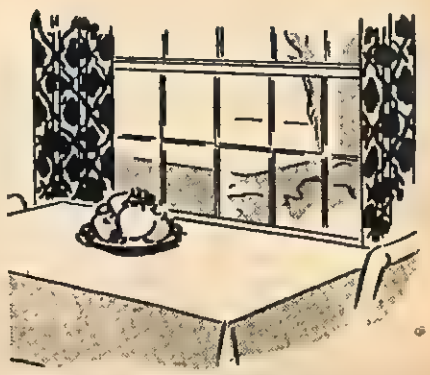

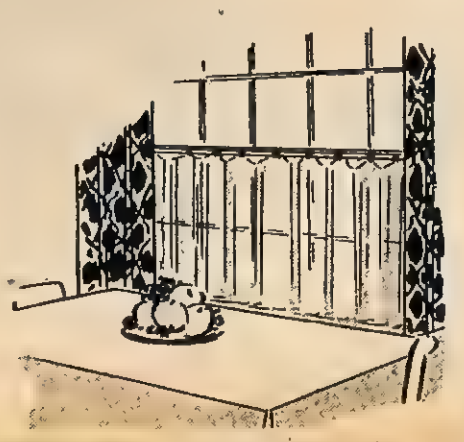

Yemek esnasında camın yarısını kaplıyacak şekilde **TÜL** perde ile gizlemek yeter. Bu suretle gün ışığından mahrum olmazsınız.

OSMANLI SARAYLARINDA

Harem Hayatının içyüzü

YAZAN: ÇAĞATAY ULUÇAY

25

I. Abdülhamit, dindar olduğu kadar, kadınlara da düşkün bir adamdı. Gözdelerini kadınlarından ayırdetmek için iki katlı «Gözdeler Dairesi» ni yaptırdı. Burada her gözdenin ayrı bir odası vardı. Gözdelerin oturdukları odalar üst katta idi.

Alt kata ise her tarafı aynalarla kaplı «Aynalı Sofa» yı yaptırtmıştı. Bu odadan aynalı bir kapıdan girilen merdiven ile Gözdeler Dairesine çıkılırdı.

Osmanlı Harem'inin en kalabalık sınıfını cariyeler teşkil ederdi. XVI. yüzyıldan sonra bunların sayıları 400-900 arasında idi. XV. yüzyıldan itibaren Harem'de de devşirme usulünün tatbik edilmesi, XVII. yüzyılda şehzadelerin Harem'de alıkonulması, cariyelerin sayılarının daha da çok artmasına sebeb olmuştur.

Nasıl devşirilen erkek çocukları, orduda ve sarayda terbiye görerek Osmanlı İmparatorluğunun askeri ve idari kademelerine kadar yükselmek imkânlarını elde etmişlerse, Harem'e alınan cariyeler de güzellik ve zekâlarına göre keza, usta, kalfa, ikbal, kadınefendi ve valide sultan payelerini alarak Osmanlı Harem'inin en yüksek mevkilerine çıkmağa muvaffak olmuşlardır.

Osmanlı Beyliğinin genişleme ve İmparatorluğun kuruluşu sırasında cariyeler, savaş ve zaferlerde ele geçirilen güzel kızlar arasından seçiliyordu. Zaptedilen memleketlerin en güzel kızları seçilir, padişaha takdim edilirlerdi. Padişahın kızkardeşleri, kadınları, devlet adamları da güzel cariyeler alırlar, konaklarında terbiye ederlerdi. Bu cariyelerin güzellerini padişaha takdim ederek, mevkilerini ve servetlerini sağlamlaştırmağa çalışırlardı. Bu şekilde Osmanlı Harem'ine dahil olan cariyelerin sayısı bazan çok önemli bir yekûn tutardı. Bilhassa kadın düşkünü veya hanedanda erkek çocuk kalmadığı zaman başa geçen padişahlara devlet adamları yaranmak için âdeta birbirleriyle yarışa çıkarlar, yetiştirdikleri en güzel cariyeleri padişaha takdim ederlerdi.

Cariyelerin pazarlardan alınanları da olurdu. Fakat ilk zamanlarda pek az cariye esir pazarından alınıyordu. Çünkü XV. ve XVI. yüzyıllarda zaferler biribirini kovalıyordu. Avrupa'nın türlü milletlerinden ele geçirilen kızların en güzelleri Osmanlı Harem'ine alınıyordu.

XVII. nci yüzyılda Osmanlı Harem'inde Çerkez, Abaza ve Gürcü cariyelerin sayısı çok arttı. XVIII. yüzyıla kadar, Osmanlı Harem'inde Rusya'dan Fransa'ya kadar uzanan toprakların üzerinde yaşıyan her milletten kadınlar ve cariyeler vardı.

Fakat XVIII. yüzyıl ve onu kovalıyan asırlarda cariyelerin hemen hepsi Çerkez, Abaza ve Gürcülerdendi. Bunlar Osmanlı Harem'ine hediye, satın alma veya aileleri tarafından kendi arzulariyle verilmek suretiyle giriyorlardı.

Bununla beraber, zaman zaman padişahlar da cariye ve kadın avcılığı yaparlardı. Adını işittikleri güzel kız ve cariyeleri muhtelif yollardan ele geçirirler, Osmanlı Harem'ine getirirlerdi. Meselâ Deli İbrahim, İbşir Mustafa Paşanın güzel hanımını ele geçirmek için, Sivas Valisi Vardar Ali Paşaya fermanlar göndermiş, kadının İstanbul'a gönderilmesini emretmiş ise de, Vardar Ali Paşa :

— Bir Müslümanın nikâhlı karısını veremem.

Diyerek ayaklanmış, milletin ve memleketin başına hayli felâketlerin gelmesine, kan dökülmesine sebeb olmuştu.

Sultan İbrahim, bir gün Üsküdar'da dolaşırken aklına şişman bir kadın geldi. Derhal adamlarına İstanbul'un en şişman kadınının bulunup getirilmesini emretti. Has Odalılar, Harem ve Enderun Ağaları derhal faaliyete geçtiler. İstanbul'un muhtelif taraflarına gittiler. Buralarda soruşturmalar yaptılar. Nihayet çok şişman bir Ermeni kadınını bulup Sultan İbrahim'e takdim ettiler.

Enine boyuna bir hanım olan bu kadın, kısa zamanda Sultan İbrahim'i büyüledi. Harem'in en nüfuzlu kadınlarından biri oldu. Sultan İbrahim hoşlandığı bu kadına «Şivekâr» adını verdi. Ona Yedinci Kadın rütbesini ve Şam eyaletini de arpalık olarak tevcih etti.

Sultan İbrahim bunlarla da yetinmez, sık sık veziriâzamdan da güzel cariyeler isterdi :

— Selâmdan sonra öteyi gün bir karı bulmuş idin... Bunu bize gönderesin, tahayyür etmeyesin !

Diye veziriâzama hat göndermiş, o da şu cevabı vermişti :

— Hâlâ bu kullarına varid olan hatt-ı hümayun-ı saadet makrunlarında gönderilmesi ferman buyurulan avreti, geç vakit olmakla, inşallah-ü taalâ yarın bulalım, emir ve ferman padişahındır...

Padişahlar, Harem dışında, İstanbul'da da kadın ve güzel kızlarla düşüp kalkarlar, sonra bir münasebetini bulup Harem'lerine alırlardı. Bu işte kendilerine en büyük yardımı veziriâzamı ile hanımları yapardı.

Meselâ III. Mustafa'nın IV. kadını Rif'at Kadınefendi, Osmanlı Harem'ine bu şekilde girmiştir. III. Mustafa bir vasıta ile Rif'at kadın ile bir cariyeyi elde etmiş, sadrâzamın evinde bir müddet için gizlemiştir. Harem'de bulunan kadınlardan çekindiği için hayli zaman dışarıda bıraktığı Rif'at kadını sonradan Harem'e almıştı.

Rif'at kadının sık sık III. Mustafa'nın sadrazâmının konağına gitmesi Harem'deki kadınefendilerin nazarı dikkatini celbetmişti. Bu sebepten sadrâzamın ailesini, kızlarını ve cariyelerini Harem'e davet edip ağızlarını aramışlardı. Bunun üzerine III. Mustafa veziriâzama bir hattı şerif göndererek şu talimatı vermiştir : «Benim vezirim ! Kerimeniz ve valideleri tarafına tenbih idesiz, bizim avret için filânındır demesünler, keyfiyet bilinmesün. Bir hanımdır, kimin kızıdır bilmeziz desünler. Zira biz sakladık ! Şimdi sual ederler, inayet edip cevarilerine tenbih etsinler, hem bizim cariyemiz emanet olan kızı bile getürsünler, bugün mü, yarın mı gelirler ? Ve hem Çimşirlik tarafından geleler... Kimse yoktur. Daima kapanmıştır. Misafir geldikte açılır...»

Veziriâzam Padişaha verdiği cevapta gönlünün rahat etmesini, sırrının kimseye söylenmiyeceğini bildiriyordu.

Abdülhamit zamanında, Kafkasya'dan İstanbul'a bir sürü muhacir gelmiş, Abdülhamit oradan gelen kadınların hemen hepsini Harem Dairesine getirmesini, yemek ikram edilmesini, hamamlara girip temiz elbiseler giymelerini hazinedar ustaya emretmişti. İçlerinden kimsesiz ve dul olanlarını da sarayda alıkoymuştu.

Harem'e alınan cariyeler ekseriya 5-15 yaş arasında olurlardı. Bunların güzel, âzalarının mükemmel ve noksansız olmasına çok dikkat edilirdi. Cariyeler, Harem Dairesi'ne sokulmadan önce, doktora ve ebeye iyice muayene ettirilirlerdi. İçlerinden hastalıklı olanlar çıkarsa, bunlar derhal alındıkları yere geri gönderilirlerdi.

Harem'e alınan cariyelerin çoğu hizmet etmek için alındığından güzel değildir.

Fakat padişah ve şehzadelerin hizmetlerinde kullanılacak cariyelerin seçiminde bunların güzel olmasına önem verilirdi. Cariyeler çıraklık devirlerinde kaba işlerde kullanılmadığı gibi ellerinin güzelliğini bozacak vazifelere de tâyin edilmezlerdi. Bu hizmetlerde vazife alacaklara sultanlarla nasıl konuşacakları, nasıl naz ve işve yapacaklarına dair bütün usuller öğretilirdi.

Genel olarak cariyeler : 9 sene hizmet ederler ; dokuz senelik hizmet süresi tamamlanınca azat edilirlerdi. Ellerine azat kâğıdı alan cariyeler hür olurlardı. Bunlar isterlerse Harem'de kalırlar, istemezlerse kendilerine ait eşyaları alarak dışarıda ev bark sahibi olabilirlerdi.

Harem'e alınan cariyelere, saray âdeti gereğince mizaçları, göz ve saç renklerine göre Farsça isimler verilirdi. Pek nadir Türkçe ve Arapça adlar kullanılırdı :

Hoşneva, Handeru, Ruhsar, Lâli-fâm, Neşeyab, Demsaz, Tarznev, Şevkyar, Şengül, Nevşiyâb, Sayeperver, Ebrunigâr, Şevkidil, Mahcemal, Hoşnaz, Safdil, Reftardil, Şevkiâlem, Niyalter, Lâligül, Nerkiseda, Rengimelek, Nazlıcemal, Neşedil, Feleksu... ilh. gibi Farsça isimlerdi.

Cariyeler, kendilerine ayrılan hususi dairelerde yaşarlardı. Cariyelerin yatıp kalktıkları mahalle «Cariyeler Dairesi» denirdi.

Bugün bu dairelerin çoğu haraptır. Cariyeler kapısının iç tarafında Arapça bir kitabe yazılıdır. Türkçesi şöyledir : «Ey kapıları açan Tanrım, bize de kapıları aç !»

Saraya, yeni alınan cariyelere, ustalar ve kalfalar, Türkçeyi, İslâm dininin esaslarını ve okuyup yazmayı öğretirlerdi. Bu cariyeler Harem ve Saray âdabını en ufak teferruatına kadar öğrenmek zorunda idiler.

Harem'de yaşıyan kadınların okuyup yazmak bildikleri tuttukları defterlerden ve bıraktıkları mektuplardan anlaşılmaktadır. Fakat kadınefendi, ikbal ve cariyelerin mektuplarından bunların esaslı bir tahsil görmedikleri derhal göze çarpmaktadır. Mektupları, kelime, cümle ve ifade hatalariyle doludur. Fikirlerde irtibat yoktur. Yazıları çirkin ve okunaksızdır. Göze batar derecede telâffuz hataları olduğu, kelimeleri konuştukları gibi yazışlarından anlaşılmaktadır.

(Devamı gelecek sayıda)

Cariyeler, esir satıcıları tarafından Esir veya Avret Pazarı denilen yere getirilir, açık arttırma usulü ile satılırdı. Böylece ceylân vücutlü kızlar en çok para verenin üzerinde kalırdı. Üstte, soldaki gravür bunun bariz bir örneğidir. 18. Yüzyıl başında tahta geçen III. Mustafa muasırları arasında hem en ileri fikirlisi, hem de en çapkınıydı.

İstanbullular
BURSADA

Her bayram olduğu gibi, bu yıl da Cumhuriyet Bayramı'nda Çelik Palas Oteli'nin müşteriler listesi İstanbullu isimlerle doluydu. Elizabeth Taylor'a benzetilen Gül Sarol'un etrafında gençler pervane gibi dönerken, bir köşede Vehbi Koç, Bursa Valisi ile otelcilik mevzuunda konuşuyordu.

BAŞBAŞA — Soldan sağa doğru Bursa Valisi İhsan Sabri Çağlayangil, Çelik Palas'ın müdürü Fethi Kaçel, Vehbi Koç ve Ayten Hekimoğlu otel salonunun bir köşesine çekilmişlerdi. Resim, onları kahve içerek sohbet ederlerken gösteriyor.

HANIMLAR — Gecenin hareketli köşelerinden biri de hanımlar köşesiydi. Yanda soldan sağa: Güher Çallı, Leylâ Kitaplı, Güzin Kitaplı, Talla Akasat, Sevda Uçar, Süreyya Sonar, Gül Sarol'u samimi bir sohbet esnasında görüyorsunuz. Güher Çallı gayet zarif nükteleriyle etrafındaki hanımları gülmekten kırdı geçirdi.

YEMEK — Gecenin samimî havası yemek saatinden itibaren kendini hissettirmeye başlamıştı. Yukarıda, buna bir örnek görülmektedir. Soldan sağa Faruk Sırmalı, Lerzan Bengisu, Prof. Seyfi Arkan, Ord. Prof. Naci Bengisu, Kader Arkan ve Tosun Bengisu. Günün yorgunluğu havadan sudan sohbetlerle unutuluveriyordu.

HAVUZ BAŞI — Lokanta, Salon, Paviyon bir tarafa, havuz başında da neşeli dakikalar geçirenler az değildi. Soğuk bir mevsime girmek üzere olduğumuz şu günlerde pırıl pırıl mermer döşeli ılık bir havuzda yüzmek cidden hoştu. Yukarıda bunlardan bir grup görülmektedir.

SOHBET — Ressam Edip Hakkı'nın tatlı sohbeti, etrafındakilerin o kadar alâkasını çekiyordu ki, bu yüzden dalgınlıkla sofradan yemek bile yemeden kalkanlar oldu. Yukarıdaki fotoğrafta soldan sağa: Suzan Tabar, Erdem Dilşen, Selma Feray, Nezihi Tabar, Bn. Münevver, Firuzan Feray ve Edip Hakkı görülmektedir.

DİNLENME EVİNDE — Bursa'ya gidenlerden bir grup da Uludağ'daki dinlenme evinin sükûnetini tercih etti. Yanda soldan sağa doğru Bilgay İlter, Nahide Abuç, Melâhat Güngör, İnci Karamızrak, Gül Sarol, Feyzinisa Öney, Şenay Dinçsoy, Sevgi Orskanlı, Turcan Sözeri ve Betül Demet istirahat ederlerken görülmektedirler.

FOTOĞRAFLAR: SUAVİ SONAR

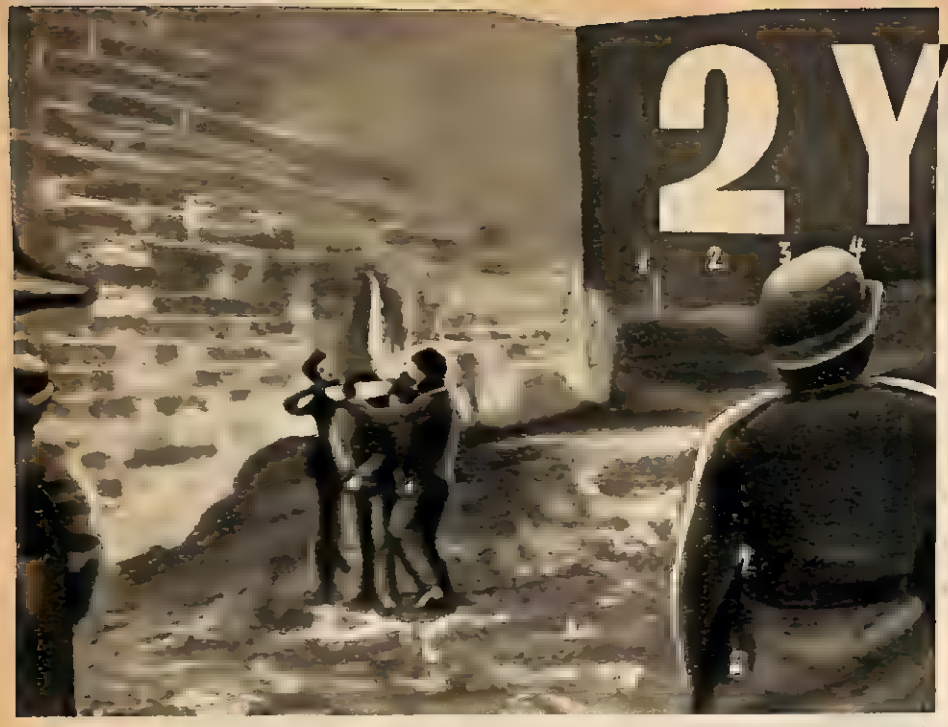

2 YÜZLÜ KEDİ

YAZAN GORDON YOUNG

ÇEVİREN ADNAN ERİM

Paris civarındaki bir poligonda mukavemet hareketine mensup bir Fransız daha kurşuna diziliyor. Kedi'yi bekliyen akibet te bundan başka bir şey değildi. Oysa, Bleicher bu konuda başka türlü düşünüyordu....

— 9 —

BLEICHER'le karşı karşıya sigaralarını bitirdiler. Kedi bir müddet sessiz kaldı. Sonra kısık bir sesle cevap verdi :

— Sözlerinizi gayet iyi anlıyorum, Mösyö Bleicher...

Bu cevabı duyan Bleicher'in gözleri sevinçle parladı :

— Peki öyleyse, hemen kalkalım...

Kapıda bekliyen, Fransız plâkalı hususi arabaya kuruldular. Şoför, sivil giyinmiş bir Alman askeriydi. O serin kasım sabahı, in cin top oynıyan caddeleri hızla aşarak Champs Elysées'ye çıktılar. Oradan, yüzlerce serdengeçti turistin uğrağı ve sığınağı Café Pam Pam'a uzandılar.

Salon epey tenhaydı. Köşede bir masa seçtiler. Saat on bire yaklaşmaktaydı.

Kedi heyecanlıydı. Fakat Bleicher, ondan daha heyecanlıydı. Kalın camlı gözlüğünün arkasında fıldır fıldır parlıyan gözleriyle etrafı kolaçan ediyor, ikide birde bileğindeki saate göz atıyordu. Akrep tam on biri gösterirken salonun kapısı açıldı. Orta boylu, siyah elbiseli bir adam içeri girdi. Ürkek nazarlarla etrafı bir müddet süzdü. Sonra, Mathilde Carré'nin masasına yaklaştı.

Bu, Duvernoy isminde bir ajandı. Vichy hükümeti hesabına çalışıyordu. Kedi ile Vichy teşkilâtı arasında kuryelik vazifesini yapıyordu.

Carré'nin masasına gelince, öteki iskemlede oturan yabancının yüzüne şüpheli şüpheli baktı. Kedi hemen izah etti :

— Mösyö yabancı değildir ! Serbestçe konuşabiliriz !...

Duvernoy, ufak çantasını masanın üzerine bıraktı. Konuşmıya başladı. Fransa hükümeti, Kedi'nin çalışmasından ziyadesiyle memnundu. Bu işbirliğinin aynı şekilde devamından büyük bir haz duyacaktı... Düşman hedefleri başarı ile bombalanıyordu...

Bleicher, adamın sarfettiği her sözü dikkatle dinliyor, bir kelimesini kaçırmıyordu ! Ajan, yarım saat mütemadiyen konuştu. Nihayet söyliyecekleri bitti. O zaman Bleicher yerinden davrandı. Duvernoy'a döndü :

— Gidiyorsanız, sizi arabamla evinize kadar götürüvereyim, Mösyö...

Duvernoy bu nazik teklifi hemen kabul etti. Üçü beraber otomobile bindiler. Kedi, arabanın bir köşesine sıkıştı. Bleicher ortaya kuruldu. Duvernoy, öbür köşede kaldı.

Süratle Champs Elysées'yi geçerek Concorde Meydanı'na süzüldüler. O zaman, Bleicher yanındaki ajana döndü :

— Mösyö, dedi, şu dakikada Alman polis arabası içinde bulunuyorsunuz !... Üzülerek sizi tevkif ediyorum ! Lütfen gürültü edip çirkin bir manzaranın doğmasına sebebiyet vermeyin !!...

Duvernoy'un yüzü bir anda bembeyaz kesildi. Ağzını açacak hali kalmadı. Sadece Carré'nin yüzüne bakabildi. Kedi, soğukkanlılıkla pencereden dışarısını seyretmekteydi...

Edouard VII Oteli'nin önüne gelince Bleicher, avını nöbetçi subaylardan birine teslim etti. Sonra, Kedi ile beraber binanın üst katına çıktılar.

İlk tecrübe müsbet netice vermiş, hâdisesiz atlamıştı. Carré hakikaten Almanlar için çalışacak gibi görünüyordu. Fakat vaziyet bir defada belli olmazdı. Birkaç tecrübe daha yapmak, lâzımgelecekti...

Bleicher, Renée Borni ile konuşurken, Kedi'nin her gün bir defa annesine telefon ettiğini ve muhtelif haberler topladığını öğrenmişti. Mathilde'i karşısına aldı.

— İkinci işimiz annene telefon etmek olacaktır Madam Carré... dedi.

Kedi itirazı lüzumsuz buldu. Derhal telefonu açtı. Numarayı çevirdi. İkinci bir ahizeden Bleicher, muhavereyi dinlemiye hazırlanıyordu. Birkaç dakika sonra, Carré'nin annesi Madam Belard'ın sesi işitildi :

— Mathilde, sen misin kızım ?... Sesini duyunca o kadar sevindim ki... Yakalandığını duyup çok üzülmüştük ! Marco Amca da üzülmüştü ! Hemen ona bir telefon et ! Tehlikede olmadığını haber ver !... Anladın mı kızım ?

Tamam ! Bleicher bir kişiyi daha kapana düşürmüştü : Marco Amca !... Bunu da ortadan kaldırmanın tam sırasıydı !...

Bleicher, Kedi'ye üçüncü emrini verdi :

— Derhal Marco Amca denen bu adama telefon edeceksin !...

Carré, yine itirazsız telefonu açtı. Marco Amca'yı buldu. O da Madam Belard kadar sevindi :

— Sahi mi söylüyorsun Carré ? Ben de bu akşam saat altıda Café Graff'ta René Aubertin'le buluşacaktım ! Çok iyi oldu. Sen de gel ! Olmaz mı ?!...

Bleicher sevincinden ellerini oğuşturdu :

— René'yi de kıskıvrak yakalıyacağız Carré !... Beni ona da takdim edeceksin !...

Teşkilâtın içinde, Armand'dan sonra Carré'nin en yakın iş arkadaşları Marco Amca ile René Aubertin idi. Aubertin, aynı zamanda onun en eski çocukluk arkadaşı idi ! Bu üç kişi birbirlerine o kadar derin bir itimatla bağlanmışlardı ki !... Lâkin Kedi, işte böyle mukaddes bir itimada ihanet etmek mecburiyetinde kalıyordu. En sevgili iki dostunu kendi elleriyle Almanlara teslim edecekti... O anda Carré'nin hissiyatı nasıldı ?... Bunu kendisinden başka kimsenin bilmesi mümkün değil...

Bleicher'in Cafée Graff'dan önce yapılacak başka bir işi vardı... Kiffer'in sorgusunda, Café La Palette'in vestiyerinde çalışan Madam Gaby'nin bir «Posta Kutusu» olduğunu öğrenmişti. Yani, gizli Müttefik İstihbarat Teşkilâtının muhtelif ajanları, Madam Gaby vasıtasiyle muhabere ediyorlardı. Bir ajan toplanmış olan malûmatı ihtiva eden mektubunu getirip Gaby'e bırakıyor, başka bir ajan da ertesi gün gelerek o mektubu alıyordu. Böylece, bazan aynı gün içinde, muhtelif bölgelerden getirilip bırakılan mektupların sayısı düzineleri aşıyordu. Bleicher, Kiffer'den bunu öğrenince derhal La Palette'e uçmuş, Madam Gaby'yi tevkif etmişti. Lâkin sonradan, kadını yine vestiyere göndererek Posta Kutuluğu vazifesine devamını emretmişti. Fakat, bir tek kişiye ağzından bir harf kaçıracak olursa, halinin pek fena olacağını da ihtar etmeyi unutmamıştı.

İşte Bleicher, Marco Amca ile René Aubertin işini bitirmeden önce, Café La Palette'e uğrayıp gelen mektuplara bir göz gezdirmek istiyordu...

Kedi ile beraber hemen yola çıktılar. La Palette kahvehanesine gittiler. Vestiyerde Madam Gaby, ikisini beraber görünce dili tutulur gibi oldu. Güçlükle konuşabildi. O gün henüz gelen mektup yoktu.

Bleicher'le Kedi, salona geçtiler. Bleicher iki kahve ısmarladı. Carré, o kadar müteessir görünüyordu ki, bir fincan kahveyi zor içti.

Bir müddet sonra salondan çıktılar. Akşamın altısına daha çok vakit vardı. Bleicher, bu fırsatta, Mireille Lejeune ile kocası «Boby Roland» ismindeki polis memurunu da aradan çıkarmak istiyordu. Etrafta biraz dolaşıp vakit geçirdikten sonra lokantaların birinde yemek yediler. İkindiye doğru Madam Lejeune'ün kapısını çaldılar.

Bundan sonra cereyan eden vakaları Madam Lejeune'ün ağzından dinliyelim :

«Kapıyı açınca karşımda Carré'yi gördüm. Yanında bir yabancı vardı. İkisi birden içeri girdiler. Onu bana, «samimî bir arkadaş» olarak takdim etti. Ben de şüphelenmeden onları memnuniyetle misafir odasına aldım. Gayet samimî ve her zaman olduğu gibi, açık açık konuşmaya başladık. Carré bana, kendisine ait kâğıtları ve evrakı ne yaptığımı sordu. Ben de, onun tembih ettiği şekilde yakarak imha ettiğimi bildirdim. Sonra, bende durmakta olan teşkilâta ait parayı istedi. Hepsini getirip kendisine teslim ettim. O zaman, yabancı adam ilk defa olarak konuştu :

— Siz her şeyi biliyorsunuz... dedi. Şimdi bizimle beraber gelir misiniz ?...

Bu sözleri duyunca yine de şüphelenmedim. Zannettim ki, üçümüz beraber bir yere gidiyoruz veya bir iş yapacağız...

Kapının önünde duran otomobile girince, yabancı yine konuştu :

— Bana derhal kocanızın bulunduğu yeri söyleyiniz !...

İşte o zaman başımdan aşağıya kaynar sular döküldü sandım ! Kalbim bir an için durdu. Nefes alamadım... Carré'nin samimî bir arkadaş olarak tanıttığı bu adam bir Almandı ! Beni ve kocamı tevkif etmiye gelmiş bir Alman !... Fakat bu işte Carré'nin rolü neydi ?... Aklıma gelen ihtimaller tüylerimi ürpertiyordu ! Arabada üçümüz yan yana oturuyorduk. Alman ortada, Carré, pencerenin kenarındaydı. Bir kelime konuşmuyor, yüzünü göstermek istemiyormuş gibi, mütemadiyen pencereden dışarısını seyrediyordu.

Vakit kazanmak için, Alman'a, kocamın nerede olduğunu bilemediğimi söyledim. arayıp bulunciya kadar saatler geçecek, bu zaman zarfında da Roland belki haber alıp bir yere saklanacaktı...

Araba altımızda, karakol karakol dolaşmıya başladık. Heyecan içindeydim. Bütün Paris'in altını üstüne geti-

Alman Askeri Polisi'nin karargâhı Edouard VII oteli. Kedi ile arkadaşlarının sorguları burada yapıldı.

riyorduk. Karakollara uğrayıp onu bulamadıkça ümitlerim artıyordu. Acaba kurtulabilecek miydi ?...

Lâkin bu talih bizde ne gezer !... Champs Elysées'deki polis komiserliğine uğrayınca onu elimizle koymuş gibi bulduk !...»

Böylece, karı - koca ajanlar apar topar Alman mukabil casusluk teşkilâtı merkezine götürüldüler. Mireille Lejeune o günlerden sonra bir daha kocasını göremedi. Kendisi de ilk sorgusunu mütaakıp La Santé hapishanesine atıldı. Burada yedi ay kaldı. Sonra serbest bırakıldı. Fakat kocası — Fransız polisinin 2523 numaralı sadık ajanı Boby Roland — iki sene Fresnes hapishanesinde çürüdü. Oradan Mathausen temerküz kampına sürüldü. Harbin sonunda, Amerikalılar gelip kamptaki esirleri serbest bıraktığı zaman henüz sağdı. Fakat açlıktan bitkin bir haldeydi. Birdenbire tifoya yakalandı. Kurtarılamıyarak öldü. Bu da, Kedi'nin esef edilecek ihanet serisinin acı neticelerinden bir başkası oldu...

BÜYÜK İHANET

Şimdi sıra, Café Graff randevusuna gelmişti...

Harpten evvel, neşeli bir randevu yeri olan Café Graff, Moulin Rouge'un hemen yanıbaşındaydı. Daimi surette, fakat gayet yavaş bir şekilde devreden bar kısmı, müşterilere tatlı bir baş dönmesi hisi verirdi. Sulh senelerinin neşeli günlerinde turistlerin yer kapıştıkları bu salon şimdi sadece ufak bir kahvehaneden başka birşey değildi...

İki askerî Alman arabasiyle Bleicher, birkaç dakika sonra gelip bir ilerdeki masaya yerleşecekti. O sırada sivil giyinmiş emre hazır dört, beş Alman polisi de barın önünde güya içki içmekle meşgul bulunacaklardı.

Marco Amcayla Aubertin gelince Kedi onlarla eskisi gibi gayet samimî şekilde konuşmıya başlıyacaktı. Bir ilerki masada oturan Bleicher, bütün konuşmaları rahat rahat dinliyecek, sonra bir ara yerinden kalkarak ikisini de tevkif edecekti...

Carré, Café Graff'a girdi. Kenarda münasip bir masa seçti. Zaten salon tenhaydı. Az sonra Bleicher geldi. Onu tanımıyormuş gibi, bir ilerdeki masaya oturdu. Saat on sekize yaklaşıyordu. İkişinin de heyecandan yerlerinde duramadıkları besbelliydi. Bleicher, ikide bir burnunun üzerinde gözlüğünü düzeltiyor, Kedi de çantasını açıp kapıyordu...

Tam altıda, Marco Amca kapıda göründü. Açık geniş alnı, gülümsiyen samimî gözleri, zeki bakışlarıyla Kedi'nin bulunduğu masaya doğru yürüdü. Carré de tebessüm ederek ona bakıyordu. Marco Amca genç kadının önüne gelince kollarını açtı. Âdeta onu kucaklar gibi bir hareket yaparak haykırdı :

— Merak içinde kaldık Carré !... Seni hastanede sanıyorduk ! Nasılsın, iyi misin ?!...

Kedi, bozmadan cevap verdi :

— İyiyim, Marco Amca. Hoş geldin... René nerede ?...

— Şimdi gelecek. Ben şöyle oturayım da, konuşalım...

«Hastane» kelimesi, aralarında kararlaştırılmış bir rumuzdu. «Hapishane» mânasına geliyordu. Marc Marchal, Kedi'nin karşısına oturdu. Birkaç dakika geçmeden René Aubertin salona girdi. Şüpheli nazarlarla etrafına bakındı. Carré'nin bu randevuya geleceğine hiç ihtimal vermiyordu. Çünkü onun yakalanmış olduğunu duymuştu. Fakat, kenardaki masada, Marco Amca'nın karşısında oturan Carré'yi görünce şaşaladı. *(Devamı gelecek sayıda)*

Siz de, Çocuğunuzun istikbalini hazırlayınız!

Kendisi için Bankamızda açtıracağınız bir İKRAMİYELİ GRUP MEVDUATI hesabı, ona :

- Ömür boyunca aylık irat
- 30.000 liraya kadar sermaye
- Zengin para ikramiyeleri
- Apartman daireleri

kazanma şansı sağlar.

TÜRK TİCARET BANKASI

İthal malı su geçmez trençkot
MODEL : 915

GÜL-OK
KONFEKSİYONUN

Kış mevsimi için hazırladığı zengin çeşitli modellerini GÜL - OK mağazalarında görünüz.

HER ZEVKE
HER BEDENE
HER KESEYE
Uygun!

Toptan satış : Duvardibi 3/5
Elmadağ — Telefon 41 12 41

Hayat ın hikâyesi

SAHİLDEN SAHİLE

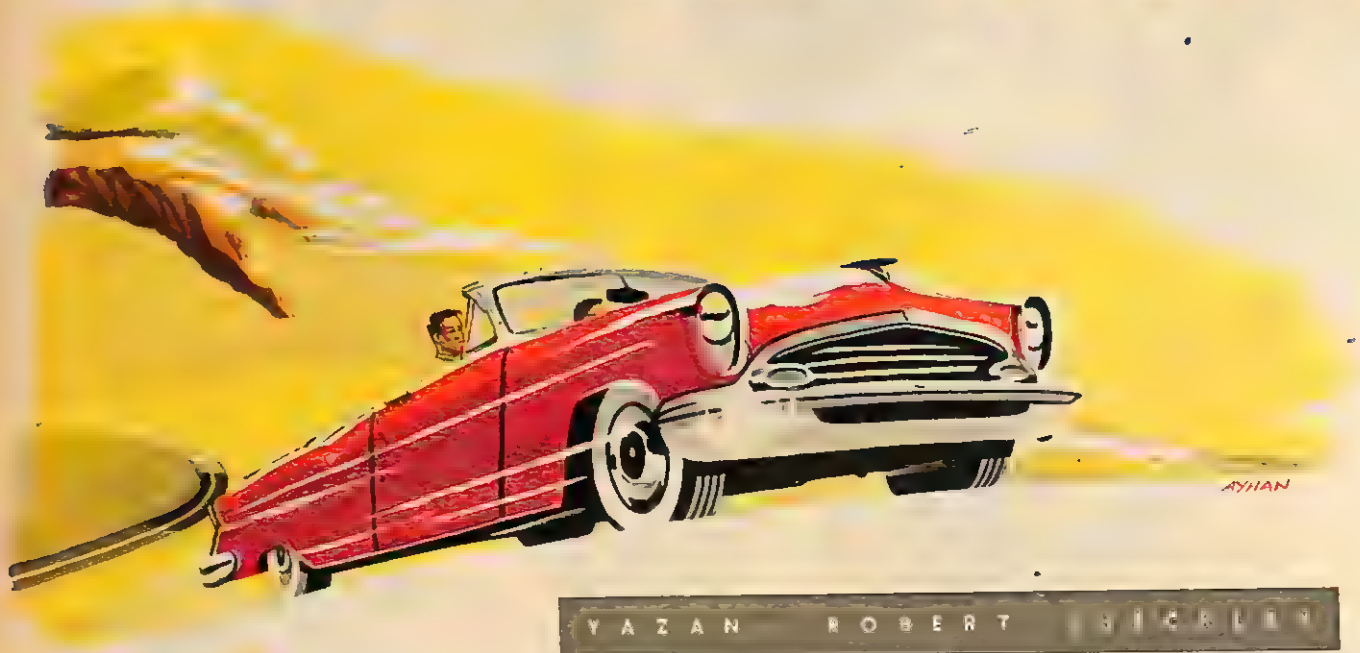

YAZAN ROBERT [illegible]

ÇEVİREN A. MAZHAR KUNT

ALBUQUERQUE'den sonra 66 numaralı yol düpedüz ve göz alabildiğine Mojave çölünü yarıp güney Kaliforniya içlerine doğru uzanıyordu. Hava müthiş sıcaktı. Bu yolun her halde bir ucu bucağı vardı. Benim yolculuğumun da elbet bir sonu olacaktı. Benzin depom doluydu. Ön tamponumda da bir su tulumu asılıydı. Radyom bozuktu, esen hava ise körüklü bir ocağın bu sesini andırıyordu. Bütün bunlara bir de yalnızlık ekleniyordu. Ama aldırdığım yoktu. Niyetim Alaska, Hawaii ve Tahiti, neresi olursa olsun bir tarafa gitmekti.

İlerde, bir yol kavşağının kenarında birisi, kendisini almamı işaret ediyordu. Durduğu noktadan en az 150 km. mesafeye kadar gidilecek hiçbir yer yoktu. Siyah bir elbise giymişti. Elinde eskice kahverengi bir bavul vardı.

Onu yirmi metre geçtikten sonra ancak durabildim. Bir hamlede arabanın yanına geldi, herhalde fikrimi değiştirir de durmaktan vazgeçerim diye korkuyordu.

— Çölün ortasında otomobilden inilmiyeceğini kimse size hatırlatmadı mı? diye sordum.

Arabaya girerek arkasına yaslandı. Sık sık nefes alıyordu:

— Albuquerque'den sonra biri beni yanına aldı, ama burada inmeğe mecbur oldum, çöl içinde bir yerli köyüne sapacakmış... öğretmenmiş galiba...

Yirmi iki yaşlarında görünüyordu. Yani benden ancak birkaç yaş küçük demekti. İri yapılı, eli yüzü düzgün bir gençti. Saçları itina ile taranmıştı.

— New Yorklu'ya benziyorsunuz... dedim.

— Evet... dedi.

— Uzağa mı gidiyorsunuz?

Bir an cevap vermedi, sonra:

— Evet!... dedi. Kaliforniya'ya kadar gitmek istiyordum.

Gence çabuk ısınmıştım. Belki bana dört sene evvelki halimi hatırlattığı içindi. Ben de, hem evimi, sevgilimi, işimi bırakıp seyahat etmek istemiş, hem de tereddüt etmiştim. Bana birisi nereye gidiyorsun yahut gittiğin yerde ne yapacaksın dese, cevap veremezdim. Ama gene de aklıma koyduğumu yapmış ve seyahate çıkmıştım. O zamandan beri her gittiğim yerde her bulduğum işi kabul etmiştim. Her yer aşağı yukarı birbirine benziyordu. Manzaradan başka değişen birşey yok gibi idi. Bu sefer de Alaska, Tahiti ve Hawaii'ye gitmek üzere yola çıkmış bulunuyordum.

Benzin almak için durduğumuz zaman gölge bir yerde soğuk birşey içtik. Genç sordu:

— Pasadena'dan geçeceksiniz değil mi?

— Tabiî... dedim. Orada mı inmek istiyorsunuz?

— Bilmem ki?... dedi. Pasadena'da tanıdıklarım var da, uğrayıp bir hatır sormak isterdim ama bilmem münasip olur mu?

— Niye olmasın?

— Üç sene evvel New York'tan oraya taşındılar, belki beni unutmuşlardır bile...

— Yok canım... dedim. Belki yemeğe de alıkorlar, fena mı?

Tekrar hareket ederken, hemen hemen güneş batmak üzereydi. Çöl de gitgide serinliyordu. Bir müddet yol aldıktan sonra genç konuştu:

— Affedersiniz birşey soracağım; siz ne tarafa gidiyordunuz?

— Bir programım yok, evvelâ Alaska'ya kadar uzanayım diyordum.

— Yaa... niçin?

— Orasını hiç görmedim de... siz görmediğiniz yerleri merak etmez misiniz?

Uzun bir sükûttan sonra:

— Ben de oraları görmek isterdim

— Iyi ya, beraber gelin!

Ellerini birleştirdi. Bir üzüntüsü var gibiydi:

— Fazla param yok... dedi.

— Çalışırsın. Ben de öyle yapıyorum, ne iş olsa girişiyorum. Şimdi de Alaska'ya gidince belki ağaç keserim, yahut bulaşık yıkarım belli olmaz. Işten kaçınmazsan, dünyanın neresine gitsen aç kalmazsın... dedim. Yalnızlığın sıkıntısından hiç bahsetmemiştim. Bunu da, tadını tatınca öğrenirdi.

— Beni de beraber götürür müydünüz?... diye sordu.

— Niye götürmiyeyim, siz istedikten sonra... Zaten arabayı satıp Alaska'ya çıkmayı, oradan Hawaii'ye gitmeyi, orada bir müddet kaldıktan sonra da gemiye binip Tahiti'ye geçmeyi tasarlıyorum.

Pek heveslenmiş görünüyordu. New York'ta iken, Hawaii ve Tahiti'yi dünyanın bir ucunda gibi görüyordu, herhalde... Ama hâlâ karar veremiyordu. Ben meseleyi anlamıştım:

— Güzel mi kız bari?... diye sordum.

— Efendim?

— New York'taki kız güzel miydi?

Cevap vermedi, sükût kâfi cevaptı.

— Ben anladım derdinizi... dedim. Fakat inanın bana böyle yapmanın hiç faydası yok. Ben de New York'ta bebek gibi bir kızı bırakıp geldim. Bir hemşire idi. Şimdi herhalde birisiyle evlenmiştir.

— Hiç nedamet duymadınız mı?... diye sordu.

— Duydum ama, hepsi bir arada olmuyor. Ben gene yolları tercih ederim.

Ikimiz de sükût ettik. O herhalde sevgilisini düşünüyordu. Ben de eskiyi hatırladım. Nişanlanmak üzere idik. Fakat bu seyahat merakı beni fena sarmıştı. Bir akşam ona romantik bir mektup yazarak kendisini pek çok sevdiğimi fakat seyahat fikrinden de vazgeçemediğimi anlattım ve çantayı arkaya atıp yola koyuldum. Şu anda evimden 2000 kilometre uzaktaydım. Şeytan hemen eve dön diyordu. Bir ânda içimde eve karşı bir hasret belirivermişti. Nerdeyse geri dönecek gibi idim. Biraz sonra bu düşünceden kurtulur gibi oldum.

Yol arkadaşım uzun müddet gözleri karanlıklara dalmış olduğu halde hiçbirşey söylemeden durdu. Nihayet içini çekti ve arkasına yaslandı:

— Hele Pasadena'ya bir uğrayalım da bakalım...

— Siz bilirsiniz... dedim. Anlaşılan büyük bir karar vermeden evvel son bir defa tanıdık çehreler görmek ihtiyacını duyuyordu. Ona hak verdim.

Pasadena'ya vardığımız zaman sabah olmuştu. Saatlerden beri hiç lâkırdı etmiyordu. Sadece bana tanıdıklarının adresini söylemişti. Sigara yakmış pencereden dışarı bakıyor, fakat gözü hiçbirşey görmüyordu. Ben arabayı durdurarak:

— İşte geldik... diye seslendim.

— Beni biraz bekleyin... dedi.

Ev küçüktü. Ön verandada krom sandalyeler üzerinde orta yaşlı iki kişi oturmuş, Kaliforniya güneşinden nasiblerini alıyorlardı. Onu görünce ikisi de ayağa kalktılar. Erkek:

— Vay, Roy Ellison!... dedi.

— Roy... diye karısı da seslendi. Seni buralara kadar hangi rüzgâr attı?

— Geçiyordum da şöyle bir uğrayayım dedim.

O sırada ön kapı açıldı, elinde soğuk içkilerle genç bir kız göründü. On dokuz yaşlarındaydı. Güzel, sarışın, hoş bir tipti.

— Roy... diye kız bir çığlık attı ve tepsi elinden yere düştü. Olduğu yerde şaşırıp kalmış Roy'a bakıyordu.

Roy meyus bir ifade ile:

— Buradan geçiyordum da... dedi. Bir uğrayıp eski günleri hatırlıyayım dedim.

— Kalacaksın değil mi? diye sordu.

— Bilmem bakalım... diye Roy dönüp bana bakarak cevap verdi.

— Kalırsın kalırsın... diye kız kati yetle konuştu.

Bakıştılar, sonra gülmeğe başladılar. Ben vaziyeti anladım ve arabayı usulca vitese taktım, fakat Roy birden beni hatırladı. Kızla elele bana doğru ilerlediler. Roy:

— Sana bir arkadaşımı takdim edeyim... dedi.

— Girip birşey içmez misiniz?... diye kız sordu. Fakat tepsiyi düşürdüğünü hatırlamış olacak ki, yüzü kızardı.

— Teşekkür ederim, daha çok uzun yolum var... dedim, ve pencereden uzanarak Roy'un koluna yumrukla vurdum, kıza da bir göz kırparak goza bastım. Kendi kendime ne budala oğlanmış... diyordum. New York'taki kız herhalde bu idi. Kaliforniya'ya gelmişlerdi. Beş bin kilometrelik mesafeyi oto stop'la katederek sırf kızın evlenip evlenmediğini veya nişanlı olup olmadığını yahut başkasını sevip sevmediğini anlamak için buralara gelmişti. Amma budala çocukmuş, diyordum.

Lâkin kendimi aldatmanın faydası yoktu. Yalnızlık beni gene yakalıyordu. Zaten Alaska, Hawaii ve Tahiti'nin, manzaralarından başka, Indiana, Ohio ve Pennysilvania'dan farklı olmıyacağını biliyordum. Her yer birbirine benziyordu.

Arabayı yavaşlattım ve bir kavis çizerek geri döndüm. Lâkin New York'a dönmek korkulu bir düşünceydi. Ya evlenmiş yahut nişanlanmışsa, ya başka biri ile sevişiyorsa... Ama bunları göze almağa değerdi.

Önümde beş bin kilometrelik yolum vardı. Fakat kızın evinin arka tarafından dolaştım. Zira söylediğim o lâkırdılardan sonra Roy'un vazgeçip de geri döndüğümü görmesini istemezdim...

Dünyanın en çok oyuncağı olan çocuğu

CAROLINE

Monako Prenslik Sarayının açık sarı duvarlı, beyaz tavanlı, mermer döşemeli oyun odasında Caroline bir masal âleminde yaşıyor.

OYUNCAK REKORU — *Şimdi yirmi aylık olan Prenses Caroline her çocuk gibi oyuncak mağazalarının vitrinlerine burnunu bastırır. Annesi de içeri girerek, kızının dileğini yerine getirir. Bu hemen hemen hergün cereyan eder. Böylece, sarayın çocuk odası bir oyuncak müzesi olmuş ve küçük prenses çocuklar arası oyuncak rekorunu kırmıştır. Solda, Caroline oyun odasında, sağda da annesi Prenses Grace ile bir oyuncakçıdan çıkarken görülüyor.*

OYUN ODASI — *Prenses Caroline'in oyun odası her çocuğun rüyasında gördüğü bir masal âlemidir. Burası, adam boyundaki ayı'dan minicik maymuna, plâstik fillerden kumaştan farelere kadar her cins oyuncağın toplandığı bir hayvanat bahçesidir. Müzikli kutular, salıncak şeklinde midilli, her cins kuklalar Walt Disney'in çocuklar âlemini canlandırır. Prens Albert henüz sekiz aylık olduğu için şimdilik bu âleme girmekten mahrumdur..*

Türk foklor ve kültür hayatında emsalsiz bir eser

Anadolu Evliyaları

Yazan: NEZİHE ARAZ

Büyük evliyalarımızın hayat, felsefe ve menkıbeleri.

Lüks ciltli, 5 renk ceket kaplı, 480 sahife.

FATİŞ YAYINEVİ

Tevzi yeri: GÜVEN YAYINEVİ

Cağaloğlu yokuşu, Narlıbahçe S. No: 11 İSTANBUL

OKUYUCU MEKTUPLARI

Bakırköy'den Bay Arif Çetin'e :
Vücudünüze bir zarar vermediği takdirde denizde fazla kalmanızın bir zararı olmaz. Ama saatlerce kalmayınız. Arkadaşlarınızı aramanız bir hastalık değil, bir ihtiyaç ve alışkanlıktır. Çadır işini kamp kuranlardan da öğrenebilirsiniz. Bu hususta tam bir malûmata sahib değiliz.

■

Magosa'dan Bay Kayhan Muhraoğlu'na :
Türkiye'de film artisti yetiştiren bir özel okul yoktur. Artist olanlar kendi şahsi teşebbüsleri, kabiliyetleriyle yetişmişlerdir. İyi tahsilin ve lisan bilmenin faydalı olacağı şüphesizdir.

■

Çengelköy'den Bay Aydil Erol'a :
Doktorumuz içki içmekle belden su almak arasında bir münasebet olmadığını, bu hareketin başka hastalıklar aranması için yapılmakta olduğunu bildiriyor. İsminiz ay ve dil kelimeleri birleştirilerek alınmışsa «Aygönüllü» veya «Gönüllü ay gibi» demektir.

■

Kayseri'den Bay Rahmi Bardak'a :
Size hususi bir mektup da yazdık. Hevesiniz varsa roman yazmağa devam ediniz. İstidadınız ve kabiliyetiniz varsa ileride bu zevkiniz size bazı faydalar sağlayabilir.

Kasımpaşa'dan Bay Sencer Ertümen'e :
Bizde ilk defa okumak zevkini uyandıran roman ve hikâye yazan Ahmet Mithat Efendidir. Daha evvelki yazılanlar halk efsaneleri ve masallardır. Karıncaların toprak altında yaşamalarının sebebi kendilerini koruyabilmeleridir. Toprak üstünde yuva yapsalardı hem sellerle sürüklenip gider, hem ezilir, hem de diğer hayvanlar tarafından yenilirlerdi. Adresinizi pul mübadele etmek istiyenlerin listesi arasında neşredeceğiz.

■

Arnavutköy'den Bay C. T. ye :
Bale mektebine müracaat ediniz. Bale çalışan erkekler narin yapılı, son derece çevik ve kuvvetlidir. İstidat ve hevesinizin fazla olduğundan bahsettiğinize göre muvaffak olabilirsiniz. Balerinlerin parmak uçlarında yürüyebilmeleri uzun bir jimnastik ve meleke kazanma neticesidir. Bunu erkekler de pekâlâ yapabilirler.

■

Kıbrıs'tan Bay Celâl Canarar ve arkadaşına :
Alâkanıza teşekkür ederiz. Adres neşrinden bazı mahzurlar dolayısiyle vazgeçtik. Bu yüzden resimlerinizi de basamıyacağız. Özür dileriz.

■

Ladik'ten Necati Onar'a :
İçki içmek dinen haramdır. Fakat satışı bir ticaret işidir. 15.5.1934 de doğduğunuzu bildiriyorsunuz. Beşinci ay mayıstır. O yılın mayısının 15 i bir pazar gününe rastlamıştı. Her sayımızdaki tabloların çok renkli basılması bazı noksanlarımız yüzünden şimdilik mümkün olmuyor.

ARKADAŞ — *Yukarıda iki yaşındaki minimini okuyucumuz İnci'yi, hiçbir zaman yanından ayırmadığı HAYAT mecmuası ile başbaşa görüyorsunuz.*

Rami'den Bay Fethi Türker'e :
Karikatür, aslında mümkün olduğu kadar az çizgi ile tipleri ifade etmek sanatıdır. Mizah kısmı da neşe ve zevkle ilgilidir. Açıklanması mahrem dâvaların ortaya bu yolda atılmasiyle alâkası yoktur. Şevket Rado'nun Sohbet Köşesi'nin hep aynı sahifede ve aynı büyüklükte yazılmasının sebebi okuyucuların bazı yazıları mecmualarının muayyen yerlerinde aramalarıdır. Yazı miktarına gelince bu tip yazılar ekseriya ölçülü yazılır.

■

Musaybin'den Bay Mahmut Arslan'a :
Burnunuzda bir arıza olduğu için rahat konuşamadığınızı hocalarınıza bildirirseniz, bu mazeretinizi dikkate alırlar. Bir boğaz, burun, kulak mütehassısına muayene olunuz.

■

İstanbul'dan Bay Hüseyin Tatlı'ya :
Magazin kapakları bütün dünyada kadın resimleriyle süslenmektedir.

■

Ankara'dan Bay Mehmet Demirok'a :
Simplon tüneli 1918 kilometre değil, 19 kilometre, 750 metredir. Brigue ile İselle arasında açılmıştır.

İnegöl'den Bay Altuğ'a :
Arada kan hısımlığı ve kardeşlik bulunmadan, birbirlerini manen kardeş edinenlerin evlenemiyeceklerine dair bir teamül, kanuni bir hüküm yoktur. Bana her gün mektup yazmadığı için «çırım çırım çırpınıyorum» dediğinize göre sizinki bir kardeş sevgisi değildir. Sorduğunuz isimlerden Asım 98. İlhan 85. sayılarımızda neşredildi.

■

Bir okuyucumuz eski arkadaşlarını arıyor :
1910 da Kuleli Askeri Lisesine giren, 1915 te Çanakkale savaşında bulunan Topçu Mülâzımıevveli İzmir'li Sergis efendi, İstanköy'lü Topçu Hüseyin Hüsnü efendiyi ve diğer silâh arkadaşlarını arıyor. Adres : Monsieur Serge Bartew, 26 Boulevard. D'Ormesson. Enghien S. O. France.

■

Kocaeli Bay Cevdet Dönmez'e :
Sigarayı azaltmak için iradenizi kullanınız. Bu kötü itiyattan vazgeçmek sizin elinizdedir. Tatlı su balıklarının daha kılçıklı olmasının sebebi hem bir cins, hem de içinde yaşadığı tatlı suyun bunu icabettirmesindendir. Cevdet isminin manâsı 75. sayıda verildi. Çok kitap okumak zihni ve gözü yorar. Ara sıra okumalarınıza fasıla vermelisiniz.

MEKTUPLAŞMAK İÇİN ADRES GÖNDEREN OKUYUCULARIMIZA

Öğrenmekte oldukları yabancı dili ilerletmeleri, kültür mübadelesi yapmaları, memleketlerini tanıtma ve başka memleketleri tanımaları için arzu eden okuyucularımızın adreslerini neşretmeğe başlamıştık. Fakat bu kültürel hareketin matlup neticeyi vermediğini, istikametini kaybettiğini kısa bir zaman içinde görmüş bulunduğumuzdan, bu mevzuda bilâ istisna, hiçbir adresi neşredemiyeceğimizi okuyucularımıza üzülerek bildiririz.

Yıldızınız diyor ki...

(14 KASIMDAN 20 KASIMA KADAR :) Önünüzdeki hafta muhitinizde cereyan edecek hâdiseleri merak ederseniz, her hafta doğduğunuz burcu bularak siz de kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Şansınızdan şikâyet etmeyiniz. Herşey yakında düzelecektir. Hâdiseleri sükûnetle karşılarsanız daha isabetli kararlar verebilirsiniz. Sıhhatiniz normal. Maddi sıkıntılarınız geçecek. İyi ve mesut günler yakındır.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 20 MAYIS

Herşeyden evvel işinize çok dikkat etmelisiniz. Hareketleriniz kontrol ediliyor. His hayatınız bir hayli hareketli hâdiseler yüzünden sarsıntı geçirmiş. Dikkatli olun. Arkadaşlarınızın dostluklarına önem veriniz.

İKİZLER BURCU
21 MAYIS - 21 HAZİRAN

Fırsatlardan istifade etmesini pek beceremiyorsunuz. Bu da sizin için ciddi kayıplara sebep oluyor. Sonunda üzülüyorsunuz. Bu ara sıhhatinizi ihmal etmiş görülüyorsunuz. Maddi durumunuzu takviye ediniz.

YENGEÇ BURCU
22 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Kararsızlığınızı yenmelisiniz. Bunu sizden bekliyenler var. Bir seyahate çıkmanız ihtimal dahilindedir. Bu da sizin için iyi bir değişiklik olacaktır. İşlerinizde dikkati elden bırakmamalısınız. Oldukça şanslısınız.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 23 AĞUSTOS

Alâkalandığınız kimse hislerini size açabilmek için çareler aramaktadır. Çekingenliğini yenmesi için ona yardım etmelisiniz. İstikbaliniz mesut günler vadediyor. İş hayatınızı da ihmal etmeyiniz. Bu da mühimdir.

BAŞAK BURCU
24 AĞUSTOS - 23 EYLÜL

Uzun zamandan beri düşündüğünüz bir işi nihayet tahakkuk safhasına koymak için teşebbüse geçeceksiniz. Muvaffakiyet şansınız yüksek ama dikkatli olunuz. His hayatınız kontrol istiyor. Sıhatiniz normaldir.

TERAZİ BURCU
24 EYLÜL - 23 EKİM

Fazla romantiklik iyi değildir. Biraz da hakikatleri görmeye çalışınız. Bir sürprizle karşılaşacaksınız. Bu hayatınızda bir çığır açacak kadar önemli. Maddi durumunuz dikkatle üzerinde durmanızı gerektiriyor.

AKREP BURCU
24 EKİM - 22 KASIM

Sizi rahatsız eden büyük bir yükten kurtulacaksınız. Buna sizin kadar yakınlarınız da sevinecek. Sizi devamlı olarak kontrol edenler var. Hareketlerinizde ölçüyü kaybetmeyiniz. Bir müddet dinlenmelisiniz.

YAY BURCU
23 KASIM - 21 ARALIK

İş hayatınız oldukça zor şartlarla mücadele ile geçiyorsa da bunu bir düzene koymaya muvaffak olacaksınız. Alacağınız bir haber sizi oldukça sevindirecek. Önemli olmayan meseleler üzerinde fazla durmayın.

OĞLAK BURCU
22 ARALIK - 20 OCAK

Hiçbirşeyi ciddiye almamakla büyük hata işliyorsunuz. Size dikkat tavsiye ederiz. Dostlarınızı kırmamalı ve rencide etmemelisiniz. İç âleminizdeki huzursuzluğu yenmeniz lâzımdır. Sıhhatiniz kontrol istiyor.

KOVA BURCU
21 OCAK - 18 ŞUBAT

Uğradığınız bir muvaffakiyetsizlik kendinizi birdenbire bırakmanıza sebep olmamalıdır. Aksine daha dikkatli hamleler yapmanız için kuvvet vermelidir. Oldukça da şanslısınız. İstikbaliniz iyi günler vadediyor.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

İş hayatınızdaki düzenli çalışmanız âmirlerinizin tarafından dikkatle takibediliyor. Maddi bakımdan daha da iyi duruma geçeceksiniz. Uzun bir seyahate çıkmanız ihtimal dahilindedir. Bir habere üzüleceksiniz.

Kadıköy'de

16

APARTMAN DAIRESI

Erenköy'de

32

ARSA

(3 katlı inşaata müsait)

ve

400.000

LİRALIK

çeşitli para ikramiyeleri

ACABA KAZANABİLİR MİYİM?

Evet... Bu sene büyük yılbaşı çekilişinde **1848** talihliden biri siz olabilirsiniz. Bankamızda açtıracağınız en az 200 liralık bir hesap bu çekilişe 2 kur'a numarası ile girmenizi sağlıyacaktır. Şansınızı çoğaltmak için de hesabınızdaki 100 liraların sayısını arttırınız.

Son para yatırma günü :

3 ARALIK

•

YAPI ve KREDİ BANKASI

FİLİM HİKÂYESİ

Lekeli Melekler

ROCK HUDSON
Burke Devlin rolünde

ROBERT STACK
Roger Schuman rolünde

DOROTHY MALONE
Mrs. Schuman rolünde

Diğer roller: Jack Carson (Jiggs), Robert Middleton (Matt Ord), Jack Schuman (Chris Olson)

«THE TARNISHED ANGELS»

William Faulkner'in «Pylon» adlı eserinden adapte edilen bu film, rejisör Douglas Sirk idaresinde Universal-International şirketi hesabına çevrilmiştir.

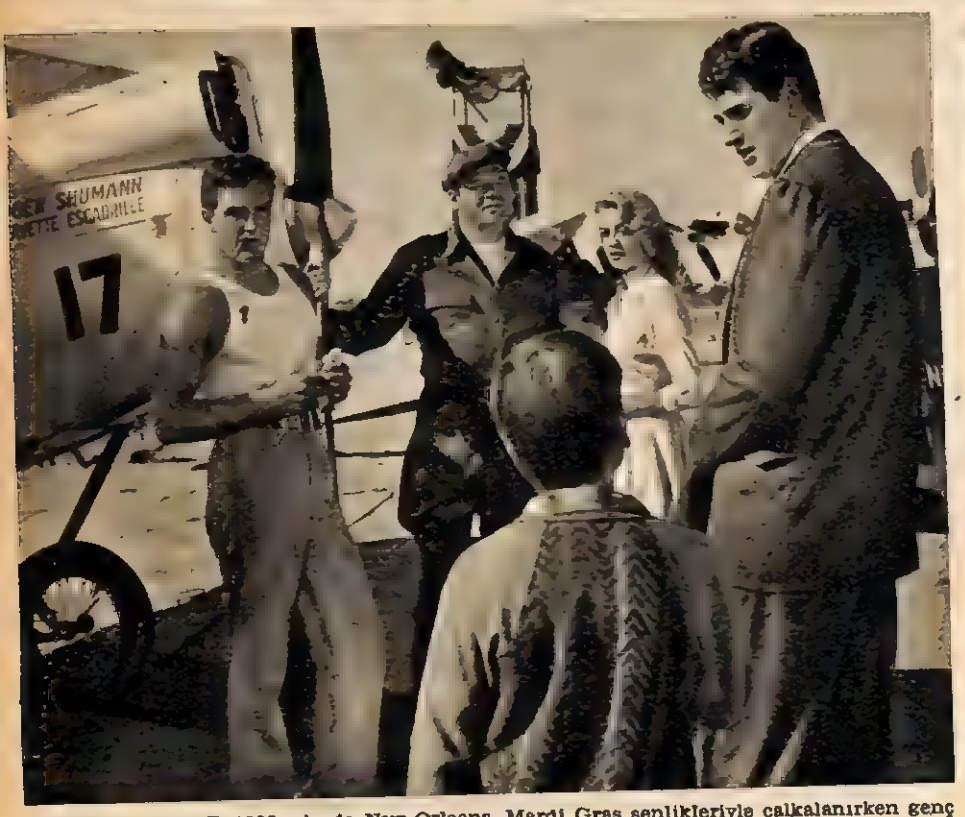

1 1932 yılında New Orleans, Mardi Gras şenlikleriyle çalkalanırken genç gazeteci Burke Devlin, çift kanadlı uçaklarla hava gösterileri yapan pilotlara ait bir röportaj hazırlıyacaktı. Uçak hangarlarında dolaşırken karşısına ilk çıkan dokuz yaşında bir çocuk oldu. Bu küçük Jack'dı. Oradaki makinistler gayrı meşru olduğunu söyliyerek onunla alay ediyorlardı. Küçük Jack, Burke'ü annesi La Verne ve babası Roger Schuman ile tanıştırdı. Bu esnada Roger'in yakın dostu olan makinist Jiggs de oradaydı.

2 Birinci Dünya Harbi'nin hava kahramanlarından Roger Schuman şimdi uçağı ile atraksiyonlar yaparak para kazanıyordu. Fakat hakikatte meteliksizdi. Burke onlara evinde yer verdi. La Verne'den dinlediği hikâye çok entereşandı : La Verne yıllar önce zengin babasını terkederek Roger ile beraber kaçmıştı. Fakat asla Roger'e âşık olmamıştı. Hâmile olduğu zaman, Roger, La Verne ile kendisinin mi yoksa Jiggs'in mi evleneceğini bir çift zarla tesbit etmişti. Roger'in tek aşkı ve en çok sevdiği şey uçmaktı.

3 Ertesi gün Burke bu hikâyeyi kaleme alacağını gazetesine bildirdiği zaman fikri müspet bir şekilde karşılanmadı. Konu çalıştığı gazete tarafından beğenilmemiş, kendisine yeni bir siyasi röportaj mevzuu verilmişti. Burke yeni işi kabul etmiyerek istifa etti. O gün Roger'in kullandığı uçak uçuş sırasında şehrin zenginlerinden Matt Ord'a ait bir uçakla havada çarpıştı. İki uçak da yere düştü. Matt Ord'a ait olan uçağın pilotu ağır surette yaralandı.

4 Uçağını kaybetmek, Roger'i çok üzmüştü. Uçağının tamiri mümkün değildi amma, Ord'unki tamir edilebilirdi. Roger Ord'dan nefret ediyordu, fakat Ord'un La Verne'e hayran olduğunu biliyordu. O gece karısını Ord'un evine yollıyarak, uçağı temin edebilmesi için ne lâzımsa yapmasını istedi. Jiggs teklife sinirlenmişti. Burke ise La Verne'i sevdiğini hissediyordu. La Verne'i Ord'un evine yollamıyarak, Ord'u ikna etmeye muvaffak oldu.

5 Roger uçağı teslim alırken La Verne'in, Ord'u ikna ettiğini zannediyordu. Yaptıklarına pişman olmuştu. Uçuştan önce La Verne'i hakikaten sevdiğini itiraf etti. Bu yarıştan sonra pilotluğu bırakacak, sakin ve mesut bir hayat yaşıyacaktı. Yarış başladı. Fakat birkaç saniye sonra Roger'in uçağı havada ârızalandı, yarış sahasına yakın bir göle düştü. Parampara olan uçaktan Roger sağ çıkmamış, vaadlerini yerine getirememişti.

6 La Verne çılgına dönmüştü, uçağı tekrar Roger'e temin ettiği için Burke'ü kazadan mesul tutuyordu. Roger'in ölümünden sonra Ord ile berber yaşamaya karar verdi. Bu arada gazetesine geri dönen Burke hâlâ La Vern'e olan aşkını kaybetmemişti. Daha evvelce aralarında geçen herşeyi unutarak tekrar La Verne'i ikna etmeye çalıştı. Nihayet genç kadını, oğlu Jack ile beraber uçakla Iowa'ya göndermeğe muvaffak oldu. Kısa zamanda o da Iowa'ya gelecek ve La Verne ile yeni bir hayata başlıyacaktı...

GRAN-DÜŞE çorapları!

Bütün reyleri toplayan çoraplar!

Mukavemet: hususî surette bükülmüş bir nylon ipliği ile dokunmuştur.

Elastikiyet: şekli bozulmadan genişler.

Moda renkler: mevsimin en son moda renkleri.

Elverişli: harikulâde mukavemeti sayesinde.

Gran-Düşe ÇORAPLARI

GD.5824a

daima tercih edeceğiniz çoraplardır!

İsimlerinizin Mânasını Biliyor musunuz ?

Okuyucularımızın, bu sütunlarda intişar ettiği halde mânalarını tekrar istedikleri isimlerin hangi sayıda çıkmış olduklarını bildiriyoruz : Belkıs 59, Beyhan 83, Erdoğan 106, Fevziye 56, Hürrem 91, İrfan 45, İnci 74, İlhan 85, Leylâ 43, Mürüvvet 70, Meral 74, Nahit 84, Osman 85, Oktay 107, Solmaz 74, Salih 88, Yılmaz 81.

Murtaza +

«Beğenilmiş, seçilmiş» mânasına gelen Arapça bir sıfattır ve erkek isimlerindendir. İslâm halifelerinden Hazreti Ali'ye lâkap olmuştur. Çünkü Hazreti Ali Peygamberimiz tarafından beğenilmek saadetine mazhar olmuştur.

Akın +

Türkçe erkek isimlerindendir. «Saldırı, hücum» anlamına gelir. Yahya Kemal Beyatlı bu kelimeyi «Akıncılar» şiirinde kullanmıştır :

«Bin atlı akınlarda çocuklar gibi şendik
Bin atlı o gün dev gibi bir orduyu yendik.»

Birol +

Son nesil çocuklarına konulan öztürkçe erkek isimlerindendir. «Bir» ve «Ol» kelimelerinden tertiplenmiştir. «Tek ol, eşsiz ol» anlamındadır.

Coşkun +

Fazla heyecan, taşkın hal, çok hızlı akış anlamlarına gelen Türkçe erkek isimlerindendir. I. Dünya Savaşında, istihkâm erlerinin söyledikleri yürüyüş marşlarında bu kelime de vardı :

«Coşkun suda, denizde, biz köprüler kurarız,
Yarılmayan dağlarda geniş yollar açarız...»

Erkmen +

«Erk», Türkçede kuvvet, nüfuz, «men» adam, insan demektir. «Erkmen» kuvvetli, nüfuzlu adam mânasına gelir. Kelime erkek isimleri ve soyadları arasında bulunmaktadır.

Fazilet +

Arapça'da değer, ilim, hüner ve iyi ahlâk anlamlarına gelen kadın isimlerindendir.

Tomris +

Eski Türk kadın isimlerindendir. Bu ismin en meşhur adaşı, Milâttan 600 yıl önce yaşamış olan İskit Türk devletinin kıraliçesi Tomris'tir. Herodot'un rivayetine göre, Tomris, oğlunu öldüren İran hükümdarı Keyhusrevi bir savaşta mağlûp ve esir ettikten sonra kafasını kestirip kan dolu bir tulumun içine sokmuş ve : «Şimdi kana doy !» demiştir.

+ İşaretli isimlerin mânaları okuyucularımız tarafından istenilmiştir.

ROMATİZMALILARA ÖĞÜTLER

Dünya Sağlık Teşkilâtı'nın 1957 yılı istatistiğine göre, insanlığa musallat olan hastalıkların başında romatizma gelmektedir. Yeryüzündeki ölümlerin yüzde otuzuna bu sinsi hastalık sebep oluyor. Avrupa ve Amerika'da araştırma laboratuvarları bu konuda hummalı bir faaliyet göstermekte, hattâ romatizmayı kökünden kazıyacak ilâcı bulduklarını iddia etmektedirler. Hexadécadrol ve Triamcinolone bunların başlıcalarıdır. Ama, bu ilâçlardan hiçbiri şimdilik müspet tesirlerini ispat etmiş değildir. Sayın okuyucularımıza romatizmanın baş düşmanı olan, tatbik edildiği takdirde de yüzde seksen müspet netice alınabilecek bazı öğütler veriyoruz. Bunlar, Dünya Sağlık Teşkilâtından tanınmış uzmanların nasihatleridir.

• KIŞIN SICAK TUTAN ELBİSELER GİYİNİZ. Ama, bunların kan deveranına mani olacak şekilde vücuda sımsıkı yapışık olmamalarına dikkat ediniz. Çünkü deveran bozukluğu romatizmanın başlıca sebebidir.

• GÜNEŞ VE TEMİZ HAVADA DOLAŞINIZ. Ama, hava cereyanlarından sakınınız.

• AYAĞINIZI SIKAN AYAKKABILAR GİYMEYİNİZ. Kan deveranını güçleştireceğinden, ayak bölgesi romatizmalarına sebep olabilir.

• BOL ÇILEK VE ELMA YİYİNİZ. Her iki meyvada da romatizmanın panzehiri olan salicylate mevcuttur.

• MUNTAZAM OLARAK B_1 VİTAMİNİ ALINIZ. Önleyici tedbir ve hastalığın başlangıç safhasında tedavi hassası bakımından önemlidir.

• İYİMSER OLUNUZ. Romatizma başta olmak üzere, çoğu hastalıkların esas müsebbibi endişe, gam ve kötümserliktir.

• KABİLSE HER SABAH BİR DİŞ SARMISAK YİYİNİZ. Sarmısak, kanı temizlemesi, dolayısiyle romatizmaya engel olması bakımından çok önemlidir. Sarmısak'ın çok yendiği memleketlerde romatizmanın bulunmadığı tespit edilmiştir.

PUL ve TARİH

YENİ ÇIKAN PULLAR

1958 pul emisyonunda aylardan beri devam eden durgunluk Kâtip Çelebi Hâtıra Pulu ile harekete geçmişti. Bunu 5.10.1958 de Mektup

Yazma Haftası için çıkarılan dört milyon tirajlı 20 kuruşluk bir pul; 6.10.1958 de dört milyon tirajlı 40 kuruş kıymetindeki Milli Sanayi Sergisi pulu ve 10.10.1958 de 3 milyon tirajlı 25 ve 40 kuruş kıymetlerindeki Avrupa Toplantısı Hâtıra Serisi takibetti. Pulculuk faaliyetlerinden olarak Filâtelist Kulübü'nün müzayedeleri de başladı.

BİLMECE

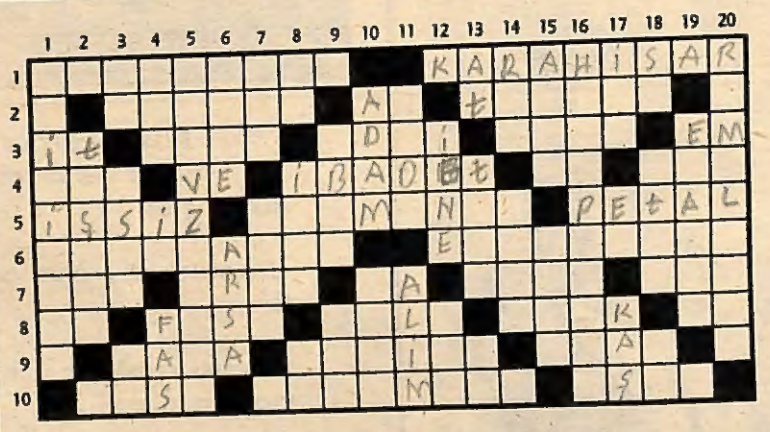

SOLDAN SAĞA : 1: Kır sebzelerinden — Afyonun soyadı. 2: Renkli emaye taşcıklarla süslü — İkinci — Zararı kapatma. 3: Köpek — İllerimizden birinin adı — Sayı — Alaturkada bir makam — Tersi kuzu sesi. 4: Farsçada şarap — Virgül kıymetinde bir kelime — Tapınma, kulluk etme — Arapçada su — Bir kavim. 5: Boşta ve kararsız dolaşan — Taharriyat — Bisiklette ayakla basılan kol. 6: Tokat vuran — Taharri edememe. 7: Mükemmel — Tersi bir ilimizin adı — Farsçada ayak — Paylama — Adem'le Havva'nın üçüncü oğlu. 8: Sıfat takısı — Ticaret terimlerinden — Duvarcı âleti — Alaturka makamlardan — Nota. 9: Eski terimde kış — Kuvvetli ihtimale göre — Eserin çoğulu. 10: Terazi gözü — İskambilde bir kâğıt — Şua (yeni terim).

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1: Edepsiz anlamına iki kelime. 2: Arkası gelme. 3: Masset — Ek — Tersi arkadaş. 4: İçeri buyur — Mısır tanrısı — Kuzey Afrika'da bir bölge. 5: Yeni darülfünun. 6: İçki yiyecekleri — Bina arazisi. 7: Kalbürdan geçir — Kavgacı. 8: Sıfat takısı — Uzak — Kuş ağzının yarısı. 9: Üstüne yüklen — Yılan. 10: İnsan — Enli kılınç. 11: Ses — Bilgin. 12: Terzi malzemesinden — Kaba kumaş. 13: Binek hayvanı — Ambalaj ağırlığı — Küşadet. 14: Bir geyik cinsi — Erkek ismi. 15: Dünya, cihan — Ceriha. 16: Alması ve vermesi suç olan bir akçe. 17: İcra — Masset — Göz üstünde bulunan. 18: Bir nota — Aynı ismi taşıyanlara böyle denir — Arap harflerinden biri. 19: Dullar. 20: Gaipten haber vermek için bir nevi fal açan.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ :

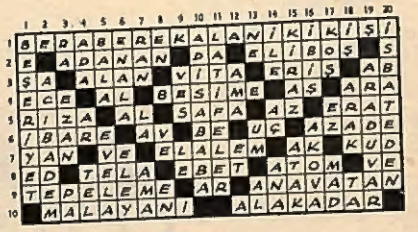

KARİKATÜR

— İş bulma bürosu mu ? Lûtfen bana başka bir model gönderin.

— Beni iyi dinle. Köpekler erkeklerin en iyi dostudur.

YAZISIZ

YAZISIZ

— Ne kötü gün. Ortalıkta bir av yok.

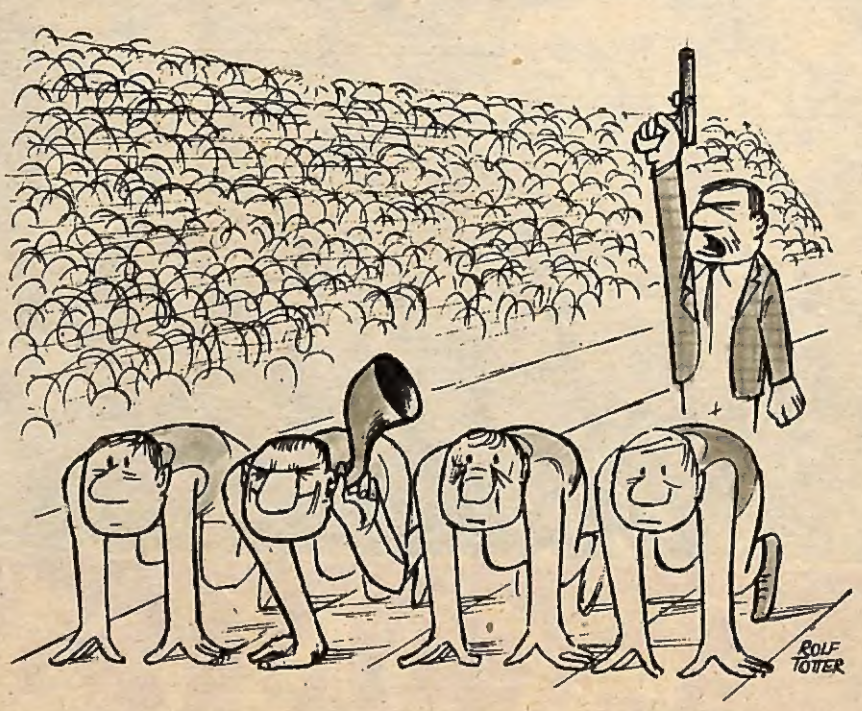

YAZISIZ

Bu sahifede çıkan karikatürlerin telif hakları HAYAT mecmuası tarafından satın alınmıştır.

NEOMED S. A. İSVİÇRE